KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.11.2003
KOM(2003) 698 endelig

2003/0278 (CNS)
2003/0279 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om den fælles markedsordning for olivenolie og spiseoliven og om ændring af forordning (EØF) nr. 827/68

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. FÆLLES INDLEDNING TIL DE FIRE BERØRTE SEKTORER

Siden 1992 er den fælles landbrugspolitik underkastet en grundlæggende reformproces, der tager sigte på at udskifte pris- og produktionsstøtten med en mere generel støtte til landbrugsindkomsterne. Det seneste trin i denne proces var Rådets vedtagelse den 29. september 2003 af forslaget til forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere.

Som næste trin i reformprocessen foreslår Kommissionen at integrere de nuværende støtteordninger for bomuld, olivenolie og spiseoliven, tobak og humle i ovennævnte forordning. Forslaget bygger derfor på de samme målsætninger, nemlig øget konkurrenceevne, stærkere markedsorientering, forbedret miljøbeskyttelse, stabile indkomster for landbrugere og en større hensyntagen til producenternes situation i ugunstigt stillede områder. Producentens indkomst og ikke produktionsstøtten prioriteres ved at overføre en betydelig del af de nuværende produktionsrelaterede udgifter til enkeltbetalingsordningen, der er fastsat i den nye horisontale forordning.

Der gør sig dog særlige forhold gældende i sektorerne for bomuld, oliven og tobak, hvor der en tendens til, at produktionen koncentreres i økonomisk tilbagestående områder. I forslaget tages der derfor hensyn til de eventuelle følger af en fuldstændig afkobling i disse sektorer, især risikoen for nedlæggelse af produktionen og en faldende konkurrenceevne i landdistrikterne. Derfor bør en del af udgifterne fortsat være sektorspecifikke for bomulds- og olivenavlen, og råtobakken bør integreres gradvist i enkeltbetalingsordningen. Med hensyn til humle kan medlemsstaterne tilbageholde en procentdel af støtten for at muliggøre en koblet støtte. Hovedtrækkene ved den påtænkte ordning er beskrevet nedenfor.

2. DEN NYE ORDNING FOR BOMULD

2.1. Indledning

Kommissionen foreslår at overføre den del af EUGFL-udgifterne til bomuld, der var beregnet til producentstøtte i referenceperioden 2000–2002, til finansiering af to støtteforanstaltninger, nemlig enkeltbetaling og en ny produktionsstøtte, der ydes som en arealbetaling, der vil opfylde målsætningen at støtte bomuldsproduktionen i de berørte områder som fastsat i de protokoller om bomuld, der er knyttet til akterne vedrørende Grækenlands, Spaniens og Portugals tiltrædelse. Resten af udgifterne til bomuld vil blive overført til foranstaltningerne for udvikling af landdistrikterne i de berørte områder.

Budgettet for de to foranstaltninger er opstillet på grundlag af gennemsnitsudgifterne til støtte til denne sektor i referenceåret nedsat med de beløb, der blev modtaget af egreneringsvirksomhederne, men ikke nødvendigvis videregivet til producenterne. Disse beløb svarer til to forskellige koncepter. For det første tages der hensyn til forskellen mellem orienteringsprisen og minimumsprisen (53,1 EUR/t), multipliceret med den gennemsnitlige støtteberettigede produktion, hvilket resulterer i 82,1 mio. EUR. Hertil føjes forskellen mellem gennemsnittet af de verdensmarkedspriser, som støtteansøgningerne er baseret på, og gennemsnittet af den faktiske verdensmarkedspris i samme periode, multipliceret med den pågældende produktion,

hvilket resulterer i et samlet beløb på 25,4 mio. EUR. Denne forskel mellem gennemsnitlige verdensmarkedspriser skyldes egreneringsvirksomhedernes nuværende mulighed for enten at forudfastsætte eller efterudfastsætte den verdensmarkedspris, som støtten beregnes ud fra.

Det samlede beløb, der skal trækkes fra gennemsnitsbudgettet for produktionsstøtten i referenceperioden, er derfor på 107,5 mio. EUR. Da det samlede gennemsnitsbudget er på 803 mio. EUR, er det samlede beløb for enkeltbetalingsordningen og den nye produktionsstøtte for bomuld på 695,8 mio. EUR, fordelt som følger: 504,4 mio. EUR for Grækenland, 190,8 mio. EUR for Spanien og 0,565 mio. EUR for Portugal.

2.2. Direkte støtte til landbrugere

2.2.1. Produktionsstøtte pr. ha bomuld

Produktionsstøtten pr. ha bomuld skal fastsættes på et sådant niveau, at der skabes økonomiske betingelser for, at aktiviteten i bomuldssektoren kan fortsætte i de områder, der egner sig til bomuldsdyrkning, og derfor blive interessant i forhold til andre konkurrerende markafgrøder.

I betragtning af på den ene side udsvingene i marginerne for konkurrerende afgrøder mellem producerende medlemsstater og på den anden side de afkoblingsprocent-satser, der blev besluttet i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003, foreslås det, at 40 % af rammebeløbet til producentstøtten skal gå til hektarstøtten. På grundlag af ovennævnte budget på 695,8 mio. EUR vil dette svare til 278,5 mio. EUR, dvs. 202 mio. EUR i Grækenland, 76,3 mio. EUR i Spanien og 0,2 mio. EUR i Portugal.

Af miljø- og kvalitetshensyn skal de arealer, hvor der kan dyrkes bomuld, og de sorter, der kan sås, fastlægges af medlemsstaterne. Støtten pr. ha bomuld vil desuden blive begrænset til et maksimumsareal pr. medlemsstat.

I Grækenland androg det samlede bomuldsareal mindst 400 000 ha i hver af de fem år før 2001. Siden da er arealet gradvis faldet til ca. 370 000 ha på grund af indførelsen af særlige foranstaltninger efter artikel 17 i forordning (EF) nr. 1051/2001, der især tager sigte på miljøbeskyttelse. For at fortsætte denne nedadgående tendens skal maksimumsarealet for Grækenland derfor fastsættes til 340 000 ha, dvs. 11 % mindre en det gennemsnitlige støtteberettigede areal i perioden fra 2000/01 til 2002/03.

Maksimumsarealerne for de andre producerende medlemsstater skal fastsættes under hensyntagen til forskellene i den gennemsnitlige overskridelse af de nationale garantimængder siden 1995, der er 2.2 gange højere i Grækenland end i Spanien. Derfor foreslås maksimumsarealet fastsat til 85 000 ha i Spanien, dvs. 5 % under det gennemsnitlige støtteberettigede areal i perioden 2000/01 til 2002/03. I Portugal, hvor de nationale garantimængder ikke er blevet overskredet, kan maksimumsarealet fastsættes til 360 ha svarende til det gennemsnitlige støtteberettigede areal i produktionsårene 2000/01 til 2002/03.

De ovennævnte disponible beløb og de maksimumsarealer, der foreslås pr. medlemsstat, resulterer i en enhedsstøtte pr. ha på 594 EUR i Grækenland, 898 EUR i Spanien og 556 EUR i Portugal. Hvis det støtteberettigede bomuldsareal overskred maksimumsarealet, nedskæres hektarstøtten forholdsvist.

Som anden direkte støtte til producenterne skal støtten pr. ha bomuld opfylde horisontale forpligtelser såsom krydsoverensstemmelse, graduering og finansiel disciplin.

2.2.2. Direkte indkomststøtte

I betragtning af det samlede budget for direkte produktstøtte til bomuld og under hensyntagen til de 40 %, der tildeles produktionsstøtten, er restbeløbet til direkte indkomststøtte på 302,4 mio. EUR i Grækenland, 114,5 mio. EUR i Spanien og 0,365 mio. EUR i Portugal, dvs. i alt 417,3 mio. EUR.

Hver producents rettigheder skal beregnes på grundlag af de støtteberettigede bomuldsarealer i produktionsårene 2000/01 til 2002/03. I gennemsnit andrager disse arealer 469 816 ha, dvs. 380 436 ha i Grækenland, 89 023 ha i Spanien og 357 ha i Portugal.

Den direkte indkomststøtte til producenterne for støtteberettigede bomuldsarealer i produktionsårene 2000/01 til 2002/03 vil derfor blive beregnet på grundlag af 795 EUR pr. ha i Grækenland, 1 286 EUR pr. ha i Spanien og 1 022 pr. ha i Portugal.

Bomulds inddragelse i enkeltbetalingsordningen indebærer naturligvis, at bomuld vil blive underkastet de samme horisontale regler – især med hensyn til miljøkrav – som dem, der gælder for andre afgrøder, der er omfattet af afkoblede betalinger.

2.3. Brancheorganisationer

For at gøre det muligt for producenterne og egreneringsvirksomhederne at forøge den producerede bomulds kvalitet foreslås det at fremme oprettelsen af brancheorganisationer, der består af bomuldsproducenter og mindst en egreneringsvirksomhed. Disse brancheorganisationer kan udstikke regler for visse aspekter af kontrakterne mellem bomuldsavlerne og egreneringsvirksomhederne med henblik på at opnå en kvalitet, der er tilpasset de lokale økonomiske og miljømæssige forhold, og som efterspørges på markedet, under hensyntagen til de kommercielle egreneringsbehov.

Brancheorganisationerne skal have tilladelse til at fastsætte en skala for højst at graduere halvdelen af den afgrødespecifikke støtte til deres medlemmer ud fra fælles kriterier. De skal herved overholde den samme budgetramme. Dette kan resultere i, at nogle producenter får en højere produktionsstøtte pr. ha end det enhedsbeløb, der er fastsat i grundforordningen, på grund af deres produktion af bomuld af høj kvalitet, mens andre mindre effektive producenter får en lavere støtte pr. ha.

Brancheorganisationerne og deres skalaer for graduering af støtten skal godkendes af den pågældende medlemsstat. Brancheorganisationerne skal finansieres af deres medlemmer, men som en stimulans til sektoren skal EU bidrage til deres aktiviteter med en forhøjelse på 10 EUR af produktionsstøtten pr. støtteberettiget hektar. EU's samlede budget for dette formål vil således blive på 4,3 mio. EUR.

Medlemsstaterne skal kontrollere resultaterne af skalaens anvendelse i relation til de pågældende producenters resultater for at beregne det endelige beløb, der skal udbetales pr. ha.

En producent, der ikke længere tilhører en brancheorganisation, modtager enhedsstøttebeløbet.

2.4. Rammebeløb for omstrukturering

Den foreslåede reform kan kræve en vis omstilling i sektoren eller endog en vis grad af omstrukturering. Med dette for øje er det meningen, at der overføres finansielle midler til udvikling af landdistrikterne i områderne med bomuldsproduktion. Disse midler kan gavne nye modtagere, blive brugt til nye aktioner eller tjene til at forøge medfinansieringssatsen.

Budgettet svarer til det beløb, der ikke nødvendigvis er overført til producenterne i det nuværende system som beskrevet i punkt 2.1, nedsat med det beløb, der er afsat til fremme af oprettelse af brancheorganisationer. Dette resulterer i et beløb på 102,9 mio. EUR, der skal fordeles på medlemsstaterne på grundlag af det gennemsnitlige støtteberettigede areal i referenceperioden, dvs. 82,68 mio. EUR i Grækenland, 20,13 mio. EUR i Spanien og 0,12 mio. EUR i Portugal.

De beløb, der således står til rådighed for de pågældende medlemsstater og regioner, skal overføres fra underudgiftsområde 1a til underudgiftsområde 1b i de finansielle overslag. Beløbene vil være en integreret del af den anden søjle i den fælles landbrugspolitik og anvendes som for tiden fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999.

2.5. Anvendelse

De nye ordninger skal anvendes fra den 1. september 2005 og vil således allerede vedrøre den afgrøde, der sås i foråret 2005. De nuværende ordninger vil fortsat gælde indtil udgangen af produktionsåret 2004/05.

3. ORDNINGEN FOR OLIVENPLANTAGER

3.1. Direkte støtte til olivenavlere

3.1.1. Integrering i enkeltbetalingsordningen

Indkomststøtten vil blive integreret i den nye enkeltbetalingsordning. Den vil være lig med en procentdel af den gennemsnitlige produktionsstøtte for olivenolie og spiseoliven, der er ydet i referenceperioden. Medlemsstaterne vil fastlægge det areal, der skal tages i betragtning (fra nu af udtrykt i "GIS-ha oliven"), på grundlag af dataene i et geografisk informationssystem (GIS) for olivenavl, der er integreret i det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) og konstant ajourføres. Kommissionen vil fastlægge metoden for beregning af antallet af GIS-ha oliven for hele Fællesskabet på en sådan måde, at der tages hensyn til antallet af oliventræer og deres placering på arealet.

Den del af støtten, der er beregnet til enkeltbetalingsordningen, skal være den størst mulige for at maksimere fordelene ved ordningen samtidig med, at der tillades nationale rammebeløb, der er tilstrækkelige til garantere plejen af olivenplantager med miljømæssig og samfundsmæssig værdi og sikre finansieringen af olivenoliebrancheorganisationernes aktiviteter. Kommissionen mener, at det er passende at overføre 60 % af den nuværende olivenoliestøtte til enkeltbetalingsordningen. For forenklingens skyld skal denne procentdel dog ikke anvendes på bedrifter på under 0,3 GIS-ha oliven, hvor samtlige betalinger i referenceperioden vil overgå til enkeltbetalingen.

For at undgå, at den nye støtteordning kan ændre den nuværende situation med skrøbelig ligevægt på markedet for olivenolie, er det nødvendigt at begrænse adgangen til enkeltbetalingsordningen alene til de olivenarealer, der bestod inden den 1. maj 1998, og de nye plantninger, der er fastsat i forbindelse med de programmer, som Kommissionen har godkendt.

3.1.2. Tillægsstøtte til olivenavl

Hver medlemsstat vil råde over et nationalt rammebeløb lig med 40 % af den direkte støtte, der ydes til olivenbrug på over 0,3 GIS-ha oliven. Støtten vil blive ydet efter regler, som Kommissionen nærmere vil fastsætte under overholdelse af nedennævnte principper:

a) Støtten vil blive ydet for olivenplantagens areal udtrykt i antal GIS-ha oliven.

b) Olivenplantager, der bestod inden den 1. maj 1998, skal være registreret i det geografiske informationssystem for olivenavl. Oliventræer til udskiftning og plantager, der er anlagt efter nævnte dato i forbindelse med et program, som Fællesskabet har godkendt, vil dog også være støtteberettiget.

c) Medlemsstaterne definerer på grundlag af en ramme, som Kommissionen nærmere skal fastlægge, højst fem kategorier olivenplantager, der er støtteberettiget ud fra deres miljømæssige og samfundsmæssige værdi. Inden for det nationale rammebeløb fastsætter medlemsstaterne det støttebeløb, der svarer til hver kategori, uden at overskride plejeomkostningerne ekskl. høstomkostningerne.

d) Støtten ydes i årene efter dens indførelse, hvis det antal oliventræer, der består pr. 1. januar 2005, opretholdes med en udsvingsmargin på højst 10 % og kendetegnene for den kategori olivenplantage, som støtten er anmodet for, bibeholdes.

e) For forenklingens skyld vil kun ansøgninger om et beløb på over 50 EUR blive antaget.

Kontrolkontorerne skal sørge for udbetalingen af produktionsstøtten for produktionsåret 2003/04, og medfinansieringen af deres driftsudgifter, der vil fortsætte indtil den 31. oktober 2005, er dermed berettiget. Kommissionen mener dog, at kontrollen med støtten til olivenavl ud over denne dato vil være den samme som for resten af støtten i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, og at finansieringen af olivenkontorerne derfor ikke længere vil være nødvendig.

3.2. Forordning om den fælles markedsordning for olivenolie

Selvom den fælles landbrugspolitiks foranstaltninger for oliefrø henhører under de generelle bestemmelser for markafgrøder, dækker forordning nr. 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ikke kun olivenolie og spiseoliven, men også oliefrø, oliekager og andre vegetabilske olier. Da støtteordningen under forordning nr. 136/66/EØF udløber pr. 1. november 2004, bør dette instrument ophæves og erstattes af en rådsforordning om den fælles markedsordning for olivenolie og spiseoliven.

Den nye markedsordning skal omfatte:

– en ordning for det indre marked og samhandelen, der lader markedskræfterne få frit spil, idet importen dog reguleres ved den fælles markedsordnings regler og der indføres instrumenter for at forvalte krisesituationer og

– en ordning for kvalitetsforbedring i bred forstand, der er baseret på overholdelse af handelsnormerne og erhvervsorganisationernes aktiviteter i olivensektoren.

3.2.1. Ordning for det indre marked og samhandelen

Det årlige produktionsår begynder for tiden den 1. november for olivenolie og den 1. september for spiseoliven. Disse datoer er dog uegnet for visse tidlige olivensorter. Kommissionen foreslår, at produktionsåret 2004/05 undtagelsesvis varer otte måneder og slutter den 30. juni 2005. De følgende produktionsår begynder den 1. juli og varer tolv måneder.

Selvom markedet for olivenolie stadig befinder sig i en samlet ligevægt over en årrække, kan udsving i produktionen og de nye plantningers virkninger føre til perioder med lave priser i fremtiden. Den nuværende støtteordning for privat oplagring skal derfor bevares. Denne ordning må dog ikke hindre produktionens omlægning ud fra markedsbehovet. Kommissionen skal derfor fortsat udløse støtten på en ikke automatiseret måde ud fra markedssituationen.

For tiden har EU's konserves i olivenolie et godt image hos forbrugerne, der mere og mere værdsætter levnedsmidler nedlagt i olivenolie. En støtte til anvendelse af olivenolie – normalt af middel kvalitet – i konserves er ikke længere berettiget ved de nye marketingsidéer, ifølge hvilke der mere skal lægges vægt på olivenoliens egenskaber end salgsprisens niveau. Kommissionen foreslår disse restitutioner afskaffet.

Med hensyn til samhandelen med tredjelande kræver den skrøbelige ligevægt på EU-markedet en importkontrol og en toldbeskyttelse i forbindelse med aftalerne i Verdenshandelsorganisationen. Udviklingen i EU's politik over for Middelhavslandene vil dog kræve en forsigtig åbning af EU's marked ud fra de muligheder, som de respektive fremskridt i produktion og forbrug byder på. Ordningen for aktiv forædling skal dog fortsat muliggøre en regulering af importbehovet ud fra konjunkturen på verdensmarkedet. Det er dog nødvendigt at fastsætte, at ordningen i nødsfald kan begrænses ved Kommissionens beslutning efter forvaltningskomitéproceduren.

Med hensyn til Fællesskabets eksport af olivenolie viser erfaringen siden 1998, at restitutionerne ikke er nødvendige, da EU-prisen tjener som reference i international handel og EU-prisens høje niveau i forhold til andre vegetabilske olier ikke påvirker forbrugernes beslutning om køb. Kommissionen foreslår derfor dette instrument afskaffet.

3.2.2. Ordning for kvalitetsforbedring

Da produktionen kan overstige det nuværende forbrug, afhænger olivensektorens fremtid i stor udstrækning af, om branchen generelt satser på kvalitet. Som følge af Rådets beslutning i 2001 bestræber erhvervsorganisationerne sig allerede herpå.

Trods den ringe erfaring på området synes der at være behov for, at den nuværende ordning skærpes på en række punkter:

– indgåelse af treårige forpligtelser og fremme af aktiviteter, der har en multinational dimension

– styrkelse af de erhvervsdrivendes bidrag til olivensektoren med henblik på et effektivt tilsyn med kvaliteten og kontrol med ægtheden af de olivenolier, der overgår til frit forbrug

– satsning på aktiviteterne til forbedring af kvaliteten og formidling af kendskabet til dette arbejde og dets resultater

– styrkelse af medlemsstaternes evaluerings- og revisionsordning.

Den samlede EU-finansiering til disse programmer vil blive fastlagt af medlemsstaten, uden at den kan overstige 10 % af det nationale rammebeløb, hvilket er mere end det maksimumsbeløb, der for tiden kan tilbageholdes i produktionsstøtten.

Denne ordning vil erstatte de nuværende tilbageholdelser til finansiering af de foranstaltninger til forbedring af olivenproduktionens kvalitet, der bliver overflødige. Den nuværende støtte til producentorganisationerne og foreningerne heraf vil ikke længere være berettiget ved, at de forvalter produktionsstøtten, eftersom produktionsstøtten falder bort. Producentorganisationerne skal dog varetage forvaltningen og kontrollen af støtteansøgningerne for produktionsåret 2003/04.

4. DEN NYE ORDNING FOR TOBAK

4.1. Direkte støtte til landbrugere

Ved reformen af den fælles landbrugspolitik er nogle af de tidligere mål for den fælles markedsordning for råtobak ikke længere relevante. Nogle instrumenter er ikke egnet i den nye situation, mens andre var ineffektive og derfor ikke nåede deres mål, selvom målene stadig har gyldighed. Desuden skal den fælles markedsordning for råtobak ligesom de fælles markedsordninger for andre produkter have sine mål omdefineret på linje med den nye økonomiske situation og forbrugernes og skatteydernes forventninger.

Ud over de generelle mål for den horisontale ordning for direkte støtte til landbrugere, der skal nås ved en integrering af tobakssektoren i denne ordning, er der også målet at opnå øget sammenhæng mellem EU's hovedpolitikker, især politikken for folkesundhed.

På Det Europæiske Råds møde i Gøteborg fremlagde Kommissionen en meddelelse om en EU-strategi for bæredygtig udvikling[1] (maj 2001), hvor der specifikt henvistes til tobakssektoren. Skønt Rådet afholdt sig fra at vedtage specifikke konklusioner om tobak, fremgik det klart af drøftelserne og den ramme, som de fandt sted i, at der var visse forbehold for tobakssektorens bæredygtighed.

---

[1] Meddelelse fra Kommissionen: En bæredygtig udvikling i Europa for en bedre verden: En EU-strategi for bæredygtig udvikling (KOM(2001) 264 endelig af 15.5.2001).

Kommissionens svar på daværende tidspunkt var at styrke dens tilsagn om at finde en bæredygtig holdning til tobaksordningen, der er baseret på en vurdering af de økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter ved sektoren. Kommissionen besluttede således i maj 2002 i sit lovgivnings- og arbejdsprogram for 2003 at underkaste sine politiske overvejelser om tobakssektoren en udvidet konsekvensanalyse[2] i overensstemmelse med sin prioritering af "En bæredygtig og vidtfavnende økonomi".

Kommissionens hovedkonklusion fra den udvidede konsekvensanalyse for tobakssektoren var, at for at undgå et afbræk i produktionen, hvor ca. en tredjedel af tobakspræmien for tiden er nødvendig for at dække de variable produktionsomkostninger, skal afkoblingen og integrationen i enkeltbetalingsordningen foretages gradvist. Denne holdning, der ledsages af en udfasning af Fællesskabsfonden for Tobak og bevilling af et finansielt rammebeløb til omstrukturering af de pågældende områder i forbindelse med udvikling af landdistrikterne, anses for at være den mest bæredygtige politik i fremtiden.

Den foreslåede reform skal begynde med overførsel af hele eller en del af den nuværende tobakspræmie til rettigheder i forbindelse med enkeltbetalingen. Mens denne overførsel vil være fuldstændig for en landbrugers første 3,5 t produktion, vil kun 75 % af den nuværende tobakspræmie blive inkorpereret i enkeltbetalingen for der følgende del på over 3,5 t op til 10 t. For delen på over 10 t vil 1/6 i det første år, 1/3 i det andet år og 45 % fra det tredje år af den tilsvarende tobakspræmie blive konverteret til rettigheder under enkeltbetalingen. 2/3 af tobakspræmien svarende til delen på over 10 t vil således fortsat være koblet til produktionen i det første år. I det andet år vil 1/3 af tobakspræmien svarende til delen på over 10 t fortsat være koblet til produktionen. I hvert tilfælde overføres den resterende procentdel til rammebeløbet for omstrukturering, dvs. 1/6 i det første år, 1/3 i det andet år og 55 % fra det tredje år.

Den følgende tabel viser den nuværende tobakspræmies gradvise integration i enkeltbetalingsordningen

1. trin *Betalingens omfang pr. mængdegruppe*	**Koblet betaling**	**Overført til enkeltbetaling**	**Rammebeløb for omstrukturering**
0 – 3,5 t	0	fuldstændigt	intet
3,5 – 10 t	0	75%	25%
+ 10 t	2/3	1/6	1/6

[2] SEK(2003) 1023 af 23.92003 om den udvidede konsekvensanalyse af tobakssektoren.

2. trin *Betalingens omfang pr. mængdegruppe*	**Koblet betaling**	**Overført til enkeltbetaling**	**Rammebeløb for omstrukturering**
0 – 3,5 t	0	fuldstændigt	intet
3,5 – 10 t	0	75%	25%
+ 10 t	1/3	1/3	1/3
3. trin *Betalingens omfang pr. mængdegruppe*	**Koblet betaling**	**Overført til enkeltbetaling**	**Rammebeløb for omstrukturering**
0 – 3,5 t	0	fuldstændigt	intet
3,5 – 10 t	0	75%	25%
+ 10 t	0	45%	55%

Procentdelen af den samlede tobaksstøtte, der vil blive overført til rammebeløbet for omstrukturering, holder sig lige over 20 % som forudset i den meddelelse om opstilling af en bæredygtig landbrugsmodel for Europa på grundlag af FLP-reformen – tobaks-, olivenolie-, bomulds- og sukkersektoren, som Kommissionen vedtog den 23. september 2003 (KOM(2003) 554 endelig – se afsnit 3 på s. 15).

4.2. Rammebeløb for omstrukturering

Samtidig med den gradvise afkobling af den nuværende støtteordning for råtobak skal der afsættes et finansiel rammebeløb til omstrukturering af de pågældende områder i forbindelse med udviklingen af landdistrikterne. Rammebeløbet til omstrukturering vil være lig med forskellen mellem et samlet rammebeløb på 955 mio. EUR og den foreslåede koblede og afkoblede støtte såvel som betalinger under ordningen for opkøb af tobakskvoter. Rammebeløbet på 955 mio. EUR svarer til de historiske gennemsnitsudgifter i tobakssektoren i referenceperioden 2000 til 2002. Hver medlemsstat vil modtage et beløb, der svarer til forskellen mellem dets historiske udgifter og den foreslåede koblede og afkoblede støtte, til fordel for de tobaksproducerende områder. De beløb, der således står til rådighed for de pågældende medlemsstater og regioner, skal overføres fra underudgiftsområde 1a til underudgiftsområde 1b i de finansielle overslag. Beløbene vil være en integreret del af den anden søjle i den fælles landbrugspolitik og anvendes som for tiden fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999.

5. DEN NYE ORDNING FOR HUMLE

Støtteordningen for humle skal fuldt ud integreres i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003.

Kommissionens rapport til Rådet om evaluering af den fælles markedsordning for humle efter artikel 18 i forordning (EØF) nr. 1696/71 indeholder en detaljeret redegørelse for udviklingen på humlemarkedet. Dette marked er hovedsageligt præget af en fortsat bestræbelse på at opnå en ligevægt mellem udbuddet af humle og bryggeriernes behov. To bemærkelsesværdige fænomener karakteriserede

markedstrenden i det sidste årti. På den ene side udviklede forbrugernes smag sig i retning af øl med mindre humle i, og efterspørgslen efter humle faldt derfor. På den anden side resulterede omstillingen til sorter med et højt alphasyreindhold i et for stort udbud af humle på markedet. Denne situation gjorde det nødvendigt at reducere humlearealerne.

Denne permanente tilpasning blev foretaget i forbindelse med den fælles markedsordning, hvor produktionsstøttens niveau viste sig at være tilstrækkelig for afgrødens overlevelse og de specielle foranstaltninger, der muliggjorde den konjunkturelle (midlertidig udtagning) og strukturelle (reduktion af arealerne) tilpasning af humleproduktionen.

Den nuværende situation, der viser en sektor, der er helt indstillet på at opfylde markedsbehovene, og som bestræber sig på at reagere på en tilfredsstillende måde, tyder på, at integrationen af støtteordningen for humleproduktionen i den afkoblede enkeltbetalingsordning vil gøre det muligt at bevare humleproduktionen i EU.

Dette forslag sigter derfor på at give medlemsstaterne mulighed for at opretholde en koblet støtte, så der kan tages hensyn til specielle produktionsvilkår eller specifikke forhold i produktionsområderne.

2003/0278 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til protokol nr. 4 om bomuld[3], knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig stk. 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Afkoblingen af direkte produktionsstøtte og indførelsen af enkeltbetalingsordningen er hovedelementer i reformen af den fælles landbrugspolitik, der sigter på at overgå fra en politik for pris- og produktionsstøtte til en politik for landbrugsindkomststøtte. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003[4] blev disse elementer indført for en række landbrugsprodukter.

(2) For at opfylde de mål, der lå til grund for reformen af den fælles landbrugspolitik, bør støtten til bomuld, olivenolie og råtobak i vid udstrækning afkobles og integreres i enkeltbetalingsordningen. Humle bør derimod integreres fuldt ud i ordningen.

(3) I referenceperioden 2000–2002 fandtes der ingen direkte produktionsstøtte for bomuld. Efter den gældende ordning i denne periode modtog producenterne dog indirekte EF-støtte via en støtte til egreneringsvirksomhederne. Denne støtte kan vurderes ved, at den del, der ikke skulle videregives til producenterne, tages ud af betalingerne til egreneringsvirksomhederne.

---

[3] EFT L 291 af 19.11.1979, s. 174. Protokollen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1050/2001 (EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1).

[4] EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

(4) En fuldstændig integration i enkeltbetalingsordningen af den nuværende støtteordning i bomuldssektoren ville skabe stor risiko for produktionsforstyrrelser i de bomuldsproducerende regioner i EF. En del af støtten bør derfor fortsat være knyttet til dyrkningen af bomuld gennem en afgrødespecifik betaling pr. støtteberettiget hektar. Beløbet bør beregnes på en sådan måde, at der sikres økonomiske betingelser, som i regioner, der egner sig til dyrkning af denne afgrøde, gør det muligt at videreføre aktiviteterne i bomuldssektoren og forhindre, at bomuld fortrænges af andre afgrøder. For at nå dette mål er det berettiget at sætte den samlede disponible støtte pr. hektar pr. medlemsstat til 40 % af den nationale andel af den støtte, som indirekte gik til producenterne.

(5) De resterende 60 % af den nationale andel af den støtte, der indirekte gik til producenterne, bør være til rådighed for enkeltbetalingsordningen.

(6) Af miljømæssige grunde bør der fastlægges et basisareal pr. medlemsstat for at begrænse bomuldsarealerne. Nedsættelserne pr. medlemsstat bør svare til overskridelsen af de gennemsnitlige nationale garantimængder siden deres indførelse. Desuden bør de støtteberettigede arealer begrænses til de af medlemsstaterne godkendte arealer.

(7) For at gøre det muligt for producenter og egreneringsvirksomheder at forbedre bomuldens kvalitet bør der tilskyndes til oprettelse af brancheorganisationer, som skal godkendes af medlemsstaterne. Disse organisationer bør finansieres af medlemmerne. EF bør indirekte bidrage til disse organisationers aktiviteter via en forhøjelse af støtten til de landbrugere, der er medlemmer af organisationerne.

(8) For at fremme levering af kvalitetsprodukter til industrien bør de godkendte organisationer have tilladelse til at graduere støtten til deres producentmedlemmer efter en skala, som de fastsætter. Ved opstillingen af skalaen, der godkendes af medlemsstaterne, bør der tages hensyn til kriterier, som skal fastlægges nærmere.

(9) På baggrund af den seneste internationale udvikling, navnlig som følge af forhandlingerne inden for Verdenshandelsorganisationen, bør der ikke gøres brug af muligheden for at udskyde optagelsen af bomuld i enkeltbetalingsordningen.

(10) En fuldstændig integration i enkeltbetalingsordning af den nuværende produktionsrelaterede støtteordning i olivensektoren kan skabe problemer for visse traditionelle produktionsregioner i EF. Der er en betydelig risiko for, at plejen af oliventræerne mange steder vil ophøre, hvilket kan føre til en forringelse af overfladedækket og landskabet eller få negative samfundsmæssige følger. En del af støtten bør derfor være knyttet til pleje af olivenplantager af miljømæssig eller samfundsmæssig værdi.

(11) Derfor bør 60 % af gennemsnittet af produktionsstøttebetalingerne i olivensektoren i referenceperioden 2000 til 2002 omdannes til rettigheder under enkeltbetalingsordningen. Bedrifter på under 0,3 GIS-ha oliven efter det geografiske informationssystem for oliven bør dog af billighedshensyn integreres fuldt ud i ordningen.

(12) Det antal hektar, der skal tages med i beregningen af enkeltbetalingsrettigheden, bør fastlægges på grundlag af det geografiske informationssystem for oliven, der herefter skal være en del af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem.

(13) De resterende 40 % af produktionsstøttebetalingerne i olivensektoren i referenceperioden bør tilbageholdes af medlemsstaterne som nationale rammebeløb, hvormed der skal ydes støtte til landbrugere for at bidrage til pleje af olivenplantager af miljømæssig eller samfundsmæssig værdi, herunder lokal tradition og kultur, navnlig i marginalområder. Bedrifter på under 0,3 GIS-ha oliven bør også kunne modtage støtte. For at opnå en forenkling bør betalinger under denne ordning mindst andrage 50 EUR.

(14) Medlemsstaterne bør have mulighed for at tilbageholde en vis procentdel af den støtte, der betales for olivenplantager, til finansiering af aktiviteter i forbindelse med produktkvalitet, overvågning og information, der gennemføres som led i de arbejdsprogrammer, som opstilles af godkendte erhvervsorganisationer.

(15) Efter den nuværende ordning kan der kun ydes produktionsstøtte for arealer med oliventræer, der er plantet inden den 1. maj 1998 eller for at erstatte tidligere plantede træer eller er omfattet af et af Kommissionen godkendt program, og derfor bør kun disse arealer indgå i enkeltbetalingsordningen og være støtteberettigede under betalingsordningen for olivenplantager.

(16) Den nuværende støtteordning for olivenolie udløber ved udgangen af produktionsåret 2003/04. Der bør sikres en harmonisk videreførelse af indkomststøttebetalingerne til olivenproducenterne, og der bør derfor ikke gøres brug af muligheden for at udsætte indførelsen af enkeltbetalingsordningen.

(17) For at undgå produktionsforstyrrelser og forstyrrelse af den lokale økonomi og for at markedsprisen kan tilpasse sig til de nye betingelser, bør den nuværende støtteordning for producenter af råtobak gradvis afkobles og integreres i enkeltbetalingsordningen. Indførelsen af en betalingsrettighed pr. ha efter den nye ordning bør derfor foregå i tre trin begyndende i kalenderåret i 2005 og afsluttet ved begyndelsen af kalenderåret 2007.

(18) Den nuværende indkomststøtte til tobaksproducenter betales som en præmie baseret på de producerede tobaksmængder. Med henblik på indførelsen af betalingsrettigheden foretages beregningen af referencebeløbet ud fra tre mængder tobak, som der blev ydet betaling for i referenceperioden 2000 til 2002. For de første 3,5 tons bør beløbet overføres fuldt ud til enkeltbetalingsordningen. For en mængde over 3,5 tons op til 10 tons bør 75 % af beløbet overføres til enkeltbetalingsordningen. For en mængde på over 10 tons bør 1/6 af beløbet overføres i 2005, 1/3 af beløbet i 2006 og 45 % af beløbet fra 2007.

(19) Efter denne metode skulle mindre producenter fra starten få en stor del af deres indkomst i form af en enkeltbetaling. For større tobaksbedrifter bør en del af støtten fortsat være koblet i en overgangsperiode.

(20) Muligheden for at udsætte integreringen af tobaksstøtten i enkeltbetalingsordningen er uforenelig med ideen og principperne, der ligger til grund for det nye system, som iværksættes gradvis, og der bør derfor ikke gøres brug af den.

(21) Landbrugere, som har forladt tobakssektoren ved at deltage i det kvoteopkøbsprogram, der er indført i henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 2075/1992 om den fælles markedsordning for råtobak, og som modtager støtte efter enkeltbetalingsordningen, bør ikke tillige modtage opkøbsprisen, men bør kunne vælge mellem de to typer betalinger. For at sikre et rimeligt valg bør en del af

opkøbsprisen dog betales, i det omfang det er nødvendigt for at udligne forskellen mellem tobaksstøtten, der er blevet anvendt ved beregningen af referencebeløbet, og opkøbsprisen, hvis sidstnævnte beløb er højere.

(22) Hvad angår den præmie, der fortsat skal ydes for tobaksproduktionen i produktionsårene 2005 og 2006, bør et beløb svarende til 4 % for det første år og 5 % for det andet år overføres til Fællesskabsfonden for tobak til finansiering af oplysningskampagner, der skal øge offentlighedens bevidsthed om de skadelige virkninger af tobakskonsum.

(23) Ved fuldt ud at integrere humle i enkeltbetalingsordningen vil humleproducenterne kunne få en stabil indkomst. Hvis landbrugeren for eksempel som følge af markedsvilkårene eller af strukturelle grunde beslutter at ophøre med at dyrke og høste humle, kan han frit beslutte at gøre det uden derved at skulle give afkald på sin indkomst.

(24) For at kunne imødegå særlige markedssituationer eller regionale virkninger bør medlemsstaterne have mulighed for at tilbageholde en vis procentdel af den afkoblede støtte for at støtte humleproduktionen via en arealstøtte.

(25) Afkoblingen af støtten til bomuld og råtobak vil eventuelt kræve foranstaltninger til omstrukturering. Yderligere EF-støtte til de pågældende produktionsområder bør stilles til rådighed ved overførsel af midler fra udgiftsområde 1(a) til udgiftsområde 1(b) i de finansielle overslag. Denne yderligere støtte bør anvendes som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL)[5] –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1782/2003 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1, tredje led, affattes således:

"– støtteordninger for landbrugere, som producerer hård hvede, proteinafgrøder, ris, nødder, energiafgrøder, stivelseskartofler, mælk, frø, markafgrøder, fåre- og gedekød, oksekød, bælgplanter, bomuld, tobak og humle og plejer olivenplantager."

2. Artikel 19, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Databasen skal bl.a. muliggøre, at der straks hos medlemsstatens kompetente myndighed kan foretages direkte søgning på oplysningerne for kalender- og/eller produktionsårene fra 2000 og for støtte, der ydes efter afsnit IV, kapitel 15, fra den 1. maj 1998."

[5] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1783/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 70).

3. Artikel 20 affattes således:

"*Artikel 20*
System til identificering af landbrugsparceller

1. Systemet til identificering af landbrugsparceller oprettes på grundlag af kort eller matrikeldokumenter eller andre kartografiske referencer. Der anvendes elektroniske geografiske informationssystemteknikker, herunder fortrinsvis luft- eller rumortobilleder, med en ensartet standard, der sikrer en nøjagtighed, som mindst svarer til kartografi i skalaen 1:10000.

2. Identifikationssystemet skal, hvis det er relevant, også omfatte et geografisk informationssystem for oliven bestående af en elektronisk alfanumerisk database og en elektronisk grafisk referencedatabase for de pågældende oliventræer og arealer."

4. I artikel 22 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende led efter første led:

"– antallet af oliventræer og deres placering på parcellen"

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaten kan beslutte, at støtteansøgningen kun skal omfatte de ændringer, der er indtrådt siden indgivelsen af støtteansøgningen det foregående år. Medlemsstaten udsender fortrykte skemaer baseret på arealerne fastlagt det foregående år og leverer grafisk materiale, der angiver de pågældende arealers beliggenhed og, hvis det er relevant, oliventræernes placering."

5. Artikel 35 affattes således:

"*Artikel 35*
Dobbeltkrav

1. Det areal svarende til antallet af støtteberettigede hektar, jf. definitionen i artikel 44, stk. 2, som der indgives en enkeltbetalingsansøgning for, kan være omfattet af en ansøgning om enhver anden direkte betaling samt om enhver anden form for støtte, der ikke er omfattet af denne forordning, medmindre der træffes anden afgørelse.

2. Landbrugere, der har deltaget i ordningen for opkøb af tobakskvoter i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92, er enten berettiget til enkeltbetalingen eller kvoteopkøbsprisen. Hvis kvoteopkøbsprisen er højere end det beløb, der er beregnet for tobak, og som skal indgå i referencebeløbet, har landbrugeren ud over enkeltbetalingen ret til en del af kvoteopkøbsprisen svarende til forskellen mellem denne pris og det beløb, der er beregnet i henhold til punkt I i bilag VII til denne forordning."

6. Artikel 40, stk. 5, affattes således:

"Stk. 1, 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse på landbrugere, der i referenceperioden var omfattet af forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92* og (EF) nr. 1257/1999, på humleproducenter, der i samme periode var omfattet af rydningsforpligtelser, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1098/98**, og på tobaksproducenter, der har deltaget i kvoteopkøbsprogrammet, jf. forordning (EØF) nr. 2075/92.

Hvis de foranstaltninger, der er nævnt i første afsnit, både omfattede referenceperioden og den periode, der er nævnt i stk. 2, fastsætter medlemsstaterne efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres lige behandling af landbrugerne og undgås markeds- og konkurrenceforvridning, et referencebeløb i overensstemmelse med de nærmere regler, der fastlægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

* EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85.
** EFT L 157 af 30.5.1998, s. 7."

7. Artikel 43, stk. 2, litra a), affattes således:

"a) for den i bilag VII anførte støtte til kartoffelstivelse, tørret foder, frø, olivenplantager og tobak antallet af hektar, for hvilke der er modtaget støtte for produktionen i referenceperioden som beregnet i bilag VII, punkt B, D, F, H og I"

8. I artikel 44, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

"Ved "støtteberettiget hektar" forstås også arealer, der er tilplantet med humle eller er omfattet af en midlertidig udtagningsforpligtelse, eller arealer som beregnet i punkt H, andet afsnit, i bilag VII med oliventræer, der er plantet inden den 1. maj 1998, eller nye oliventræer, som erstatter eksisterende oliventræer, eller oliventræer, der er omfattet af godkendte plantningsordninger og er registreret i et geografisk informationssystem."

9. Artikel 51 affattes således:

"*Artikel 51*
Anvendelse af jorden til landbrugsformål

Landbrugerne kan anvende de parceller, der er afgivet erklæring om i henhold til artikel 44, stk. 3, til enhver landbrugsaktivitet bortset fra:

a) vedvarende afgrøder, undtagen oliventræer, der er plantet inden den 1. maj 1998, eller nye oliventræer, der erstatter eksisterende oliventræer, eller oliventræer, der er omfattet af godkendte plantningsordninger og er registreret i et geografisk informationssystem, og humle

b) produktion af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96* og i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/96**

c) andre kartofler end kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, som der ydes støtte til i henhold til artikel 93 i nærværende forordning.

* EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.
** EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29."

10. Artikel 60, stk. 1, affattes således:

"1. Benytter en medlemsstat valgmuligheden i artikel 59, kan landbrugerne som en undtagelse fra artikel 51 og i henhold til bestemmelserne i nærværende artikel også anvende de parceller, der er omfattet af erklæringen i artikel 44, stk. 3, til produktion af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 eller i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96, og andre kartofler end kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, som der ydes støtte til i henhold til artikel 93 i nærværende forordning, bortset fra vedvarende afgrøder, undtagen humle eller oliventræer, der er plantet inden den 1. maj 1998, eller nye oliventræer, der erstatter eksisterende oliventræer, eller oliventræer, der er omfattet af godkendte plantningsordninger og er registreret i et geografisk informationssystem."

11. I afsnit III, kapitel 5, afdeling 2, indsættes som artikel 69a:

"*Artikel 69a*
Betalinger i forbindelse med humle

Medlemsstaterne kan, når det gælder betalinger i forbindelse med humle, tilbageholde op til 25 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til arealbetalingerne for humle og den midlertidige udtagningsstøtte i henhold til bilag VI.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til humleproducerende landbrugere på hektarbasis med højst 25 % af de betalinger pr. hektar, der er nævnt i bilag VI, og som skal ydes på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 17."

12. I artikel 71 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende afsnit:

"Den i første afsnit nævnte overgangsperiode gælder ikke for bomuld, olivenolie og spiseoliven og for tobak."

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Med forbehold af artikel 70, stk. 2, anvender den pågældende medlemsstat i overgangsperioden de direkte betalinger, der er nævnt i bilag VI, på de betingelser, der er fastsat i henholdsvis afsnit IV, kapitel 3, 6, 7–13 og 17, i nærværende forordning, artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2019/93, artikel 9 i forordning (EF) nr. 1452/2001, artikel 13 og artikel 22, stk. 2–4, i forordning (EF) nr. 1453/2001 og artikel 5 i forordning (EF) nr. 1454/2001, og inden for budgetlofter, der svarer til den del, som disse direkte betalinger udgør af det

nationale loft, jf. artikel 41, og som fastsættes efter proceduren i artikel 144, stk. 2, i nærværende forordning for hver af de direkte betalinger."

13. I afsnit IV indsættes som kapitel 14, 15, 16 og 17:

"Kapitel 14
AFGRØDESPECIFIK BETALING FOR BOMULD

Artikel 143a
Anvendelsesområde

Der ydes støtte til landbrugere, som producerer bomuld henhørende under KN-kode 5201 00, på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel.

Artikel 143b
Støtteberettigelse

1. Støtten ydes pr. hektar støtteberettiget bomuldsareal. For at være støtteberettiget skal arealet høre til landbrugsarealer, som medlemsstaten har godkendt til bomuldsproduktion, være tilsået med godkendte sorter og mindst plejes, indtil frøkapslen åbner sig under normale vækstforhold.

   Hvis bomulden ikke når det stadium, hvor frøkapslen åbner sig, som følge af usædvanlige vejrforhold, der af medlemsstaten anerkendes som sådanne, er arealer, som fuldt ud er tilsået med bomuld, dog stadig berettigede til støtte, hvis de pågældende arealer indtil dette stadium ikke er blevet anvendt til andre formål end til bomuldsproduktion.

2. Medlemsstaterne godkender de i stk. 1 nævnte arealer og sorter i henhold til de gennemførelsesbestemmelser og betingelser, der vedtages efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

Artikel 143c
Beløb og arealer

1. Støttebeløbet pr. støtteberettiget hektar fastsættes som følger:

   – Grækenland: 594 EUR
   – Spanien: 898 EUR
   – Portugal: 556 EUR.

2. For følgende lande fastsættes et nationalt basisareal:

   – Grækenland: 340 000 ha
   – Spanien: 85 000 ha
   – Portugal: 360 ha.

3. Hvis det støtteberettigede bomuldsareal i en given medlemsstat og i et givet år overstiger basisarealet i henhold til stk. 2, nedsættes den i stk. 1 nævnte støtte for denne medlemsstat proportionalt med overskridelsen af basisarealet.

Artikel 143d
Godkendte brancheorganisationer

1. I dette kapitel forstås ved en "godkendt brancheorganisation" en retlig enhed, der består af bomuldsproducerende landbrugere og mindst én egreneringsvirksomhed, og navnlig har til formål at forsyne egreneringsvirksomheden med ikke-egreneret bomuld af egnet kvalitet. Den medlemsstat, på hvis område egreneringsvirksomhederne er etableret, godkender de organisationer, der overholder de kriterier, som skal vedtages efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

2. Den godkendte brancheorganisation finansieres af sine medlemmer.

Artikel 143e
Godkendte brancheorganisationers graduering af støtten

1. Den godkendte brancheorganisation kan beslutte, at højst halvdelen af den samlede støtte, som dens landbrugermedlemmer er berettiget til på grundlag af de støtteberettigede arealer, jf. artikel 143b, stk. 1, gradueres efter en skala, som den fastsætter.

2. Den i stk. 1 nævnte skala skal godkendes af medlemsstaten og skal opfylde de kriterier, der vedtages efter proceduren i artikel 144, stk. 2. Disse kriterier vedrører navnlig kvaliteten af den ikke-egrenerede bomuld, der skal leveres, under hensyntagen til de miljømæssige og økonomiske betingelser i de pågældende områder.

Artikel 143f
Betaling af støtten

1. Støtten pr. støtteberettiget hektar ydes til landbrugerne i henhold til artikel 143c.

2. Til landbrugere, der er medlemmer af en godkendt brancheorganisation, ydes en støtte pr. støtteberettiget hektar i henhold til artikel 143c forhøjet med et beløb på 10 EUR. I tilfælde af graduering ydes støtten pr. støtteberettiget hektar dog i henhold til artikel 143c justeret i henhold til artikel 143e, stk. 1. Det justerede beløb forhøjes med et beløb på 10 EUR.

Kapitel 15
STØTTE TIL OLIVENPLANTAGER

Artikel 143g
Anvendelsesområde

Der ydes støtte til landbrugerne som et bidrag til plejen af olivenplantager af miljømæssig eller samfundsmæssig værdi på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel.

Artikel 143h
Støtteberettigelse

Støtten udbetales på følgende betingelser:

a) olivenplantagen skal være registreret i det geografiske informationssystem, der er nævnt i artikel 20, stk. 2

b) der kan kun ydes støtte til arealer, hvor der enten blev plantet oliventræer inden den 1. maj 1998 eller er plantet oliventræer som erstatning for andre træer, eller som er omfattet af et program, der er godkendt af Kommissionen

c) antallet af oliventræer i olivenplantagen må ikke afvige mere end 10 % fra det antal, der den 1. januar 2005 var registreret i det geografiske informationssystem, som er nævnt i artikel 20, stk. 2

d) olivenplantagen skal svare til karakteristikaene for den kategori olivenplantage, som der ansøges om støtte til

e) den støtte, der ansøges om, skal mindst udgøre 50 EUR pr. ansøgning.

Artikel 143i
Beløb

1. Støtten til olivenplantager ydes pr. GIS-ha oliven. En GIS-ha oliven er den arealenhed, der anvendes i en fælles metode, som skal fastlægges efter proceduren i artikel 144, stk. 2, på grundlag af oplysningerne fra det geografiske informationssystem for oliven, der er nævnt i artikel 20, stk. 2.

2. Inden for de maksimumsbeløb, der er fastsat i stk. 3, og efter fradrag af det beløb, der tilbageholdes i henhold til stk. 4, fastsætter medlemsstaterne en støtte pr. GIS-ha oliven for højst fem kategorier olivenplantageområder. Disse kategorier fastlægges efter en fælles rammeordning for miljømæssige og samfundsmæssige kriterier, herunder aspekter, som navnlig vedrører landskaber og samfundsmæssige traditioner, som vedtages efter proceduren i artikel 144, stk. 2. I denne forbindelse lægges der særlig vægt på plejen af olivenplantager i marginalområder.

3. Maksimumsbeløbet i henhold til stk. 2 er følgende:

	mio. EUR
Frankrig	1,20
Grækenland	208,14
Italien	272,05
Spanien	404,45
Portugal	15,46

Medlemsstaterne fordeler maksimumsbeløbet mellem de forskellige kategorier efter objektive kriterier og på en ikke-diskriminerende måde. For hver kategori må støtten pr. GIS-ha oliven højst svare til, men må ikke overstige omkostningerne ved træernes pleje, eksklusive høstomkostningerne.

4. Medlemsstaterne kan tilbageholde op til 10 % af de beløb, der er nævnt i stk. 3, for at sikre EF-finansiering af de arbejdsprogrammer, som opstilles af godkendte erhvervsorganisationer i henhold til artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. …/…* [om den fælles markedsordning for olivenolie og spiseoliven].

Kapitel 16
TOBAKSPRÆMIE

Artikel 143j
Anvendelsesområde

For høstårene 2005 og 2006 ydes der støtte til landbrugere, som producerer råtobak henhørende under KN-kode 2401, på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel.

Artikel 143k
Støtteberettigelse

Inden for de maksimumsbeløb, der er fastsat i artikel 143l, stk. 1, ydes der støtte til hver landbruger for en mængde på over 10 tons af gennemsnittet af de mængder, som han modtog en tobakspræmie for i kalenderårene 2000, 2001 og 2002. Støtten ydes på følgende betingelser:

a) tobakken skal komme fra et produktionsområde som angivet i bilag II til Kommissionens forordning (EF) nr. 2848/98**

b) de i forordning (EF) nr. 2848/98 fastsatte kvalitetskrav skal være overholdt

c) landbrugeren skal levere tobaksbladene til den virksomhed, der foretager den første forarbejdning, i henhold til en dyrkningskontrakt.

Artikel 143l
Beløb

1. Maksimumsbeløbet for den samlede støtte, herunder de beløb, der skal overføres til Fællesskabsfonden for tobak, jf. artikel 143m, er som følger:

	2005 *mio. EUR*	2006 *mio. EUR*
Belgien	0,171	0,085
Tyskland	11,620	5,810
Grækenland	1,383	0,692
Spanien	38,141	19,070
Frankrig	8,594	4,297
Italien	109,350	54,675
Østrig	0	0
Portugal	8,458	4,229

2. Støtten til landbrugeren beregnes ved, at den støtteberettigede tobaksmængde i kg, jf. artikel 143k, multipliceres med de gennemsnitlige tobakspræmier pr. kg, der blev ydet i kalenderårene 2000, 2001 og 2002 i henhold til forordning (EØF) nr. 2075/92. Det således beregnede beløb justeres med koefficienten 2/3

for produktionsåret 2005 og 1/3 for produktionsåret 2006 og nedsættes derpå med det tilsvarende beløb i henhold til artikel 143m.

Artikel 143m
Overførsel til Fællesskabsfonden for tobak

Et beløb svarende til 4 % for kalenderåret 2005 og 5 % for kalenderåret 2006 af den støtte, der ydes i henhold til dette kapitel, tjener til finansiering af oplysningskampagner, der tilrettelægges af Fællesskabsfonden for tobak, jf. artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2075/92.

Kapitel 17
AREALSTØTTE FOR HUMLE

Artikel 143n
Anvendelsesområde

Der ydes støtte til landbrugere, som producerer humle henhørende under KN-kode 1210, på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel.

Artikel 143o
Støtteberettigelse

Støtteberettigede arealer er arealer, som:

– er beliggende i et produktionsområde, der er opført i bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 1981/82***,

– er tilplantet med humle og

– høstes.

* EFT L
** EFT L 358 af 31.12.1998, s. 17.
*** EFT L 215 af 23.7.1982, s. 3."

14. Som afsnit IVa indsættes:

"Afsnit IVa
Finansielle overførsler

Artikel 143p
Finansiel overførsel med henblik på omstrukturering i bomuldsregionerne

Fra 2006 skal et beløb på 103 mio. EUR fastlagt på grundlag af gennemsnitsudgifterne til bomuld i 2000, 2001 og 2002 hvert kalenderår være til rådighed som supplerende EF-støtte til foranstaltninger i bomuldsproducerende områder som led i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne, der finansieres gennem EUGFL, Garantisektionen, i henhold til forordning (EF) nr. 1257/1999.

Artikel 143q

Finansiel overførsel med henblik på omstrukturering i tobaksregionerne

Fra 2006 skal et beløb fastlagt på grundlag af treårsgennemsnittet af den samlede støtte i referenceperioden til den subsidierede tobak være til rådighed som supplerende EF-støtte til foranstaltninger i tobaksproducerende områder som led i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne, der finansieres gennem EUGFL, Garantisektionen, i henhold til forordning (EF) nr. 1257/1999. Det drejer sig om følgende beløb:

– 98 mio. EUR for kalenderåret 2005

– 147 mio. EUR for kalenderåret 2006

– 205 mio. EUR fra kalenderåret 2007."

15. I artikel 145 tilføjes følgende litraer:

"r) for så vidt angår bomuld, gennemførelsesbestemmelser vedrørende:

– beregningen af nedsættelsen af støtten i henhold til artikel 143c, stk. 3

– de godkendte brancheorganisationer, navnlig deres finansiering og et kontrol- og sanktionssystem

s) sådanne ændringer af beløbene i henhold til artikel 143q, som måtte blive nødvendige for at tage hensyn til budgetudviklingen som følge af rettighederne i henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2075/92."

16. I artikel 152 tilføjes følgende litraer:

"d) artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2075/92. Den gælder dog fortsat for ansøgninger om direkte betalinger for høsten i 2004

e) artikel 12 og 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71*. De gælder dog fortsat for ansøgninger om direkte betalinger for høsten i 2004.

* EFT L 175 af 4.8.1971, s. 1."

17. I artikel 153 indsættes følgende stykker:

"4a. Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001* ophæves. Den finder dog fortsat anvendelse for produktionsåret 2004/05.

4b. Forordning (EF) nr. 1098/98 ophæves. Den finder dog fortsat anvendelse indtil den 31. december 2004.

* EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3."

18. Som artikel 155a indsættes:

"*Artikel 155a*

Inden den 31. december 2009 forelægger Kommissionen Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning, for så vidt angår bomuld, olivenolie, spiseoliven og olivenplantager, tobak og humle, eventuelt ledsaget af forslag til retsakter."

19. I artikel 156, stk. 2, tilføjes følgende litraer:

"g) Afsnit IV, kapitel 14, anvendes fra den 1. januar 2005 for bomuld, der sås fra denne dato.

h) Afsnit IV, kapitel 15, anvendes fra produktionsåret 2004/05.

i) Afsnit IV, kapitel 16, anvendes fra den 1. januar 2005 til den 31. december 2006.

j) Afsnit IV, kapitel 17, anvendes fra den 1. januar 2005."

20. Bilagene ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG

I bilagene foretages følgende ændringer:

1. Bilag I affattes således:

"**BILAG I**
Liste over støtteordninger, der opfylder kriterierne i artikel 1

Sektor	Retsgrundlag	Bemærkninger
Enkeltbetaling	Afsnit III i denne forordning	Afkoblet betaling (se bilag VI) (*)
Hård hvede	Afsnit IV, kapitel 1, i denne forordning	Arealstøtte (kvalitetspræmie)
Proteinafgrøder	Afsnit IV, kapitel 2, i denne forordning	Arealstøtte
Ris	Afsnit IV, kapitel 3, i denne forordning	Arealstøtte
Nødder	Afsnit IV, kapitel 4, i denne forordning	Arealstøtte
Energiafgrøder	Afsnit IV, kapitel 5, i denne forordning	Arealstøtte
Stivelseskartofler	Afsnit IV, kapitel 6, i denne forordning	Produktionsstøtte
Mælk og mejeri-produkter	Afsnit IV, kapitel 7, i denne forordning	Mælkepræmie og tillægsbetalinger
Markafgrøder i Finland og i visse regioner i Sverige	Afsnit IV, kapitel 8, i denne forordning (**)(*****)	Særlig regional støtte for markafgrøder
Frø	Afsnit IV, kapitel 9, i denne forordning (**)(*****)	Produktionsstøtte
Markafgrøder	Afsnit IV, kapitel 10, i denne forordning (***)(*****)	Arealstøtte, herunder betalinger for udtagning og græsensilage, supplerende beløb (**), supplement og særlig støtte for hård hvede
Får og geder	Afsnit IV, kapitel 11, i denne forordning (***)(*****)	Moderfårspræmie og gedepræmie, supplerende præmie og visse supplerende betalinger
Oksekød	Afsnit IV, kapitel 12, i denne forordning (*****)	Særlig præmie (***), sæsonpræmie, ammekopræmie (herunder for kvier og den supplerende nationale ammekopræmie, når denne medfinansieres) (***), slagtepræmie (***), ekstensiveringsstøtte, supplerende betalinger
Bælgplanter	Afsnit IV, kapitel 13, i denne forordning (*****)	Arealstøtte
Særlige typer landbrug og kvalitetsproduktion	Artikel 69 i denne forordning (****)	
Tørret foder	Artikel 71, stk. 2, andet afsnit, i denne forordning (*****)	
Ordning for mindre landbrugere	Artikel 2a forordning (EF) nr. 1259/1999	Overgangsstøtte til landbrugere, der modtager mindre end 1 250 EUR
Olivenolie	Afsnit IV, kapitel 15, i denne forordning	Arealstøtte
Silkeorm	Artikel 1 forordning (EØF) nr. 845/72	Støtte til fremme af avl
Bananer	Artikel 12 forordning (EØF) nr. 404/93	Produktionsstøtte

Tørrede druer	Artikel 7, stk. 1 forordning (EF) nr. 2201/96	Arealstøtte
Tobak	Afsnit IV, kapitel 16, i denne forordning	Produktionsstøtte
Humle	Afsnit IV, kapitel 17, i denne forordning (***)(*****)	Arealstøtte
POSEIDOM	Artikel 9 (**)(*****), artikel 12, stk. 2, og artikel 16 forordning (EF) nr. 1452/2001	Sektor: oksekød; sukker; grøn vanille
POSEIMA	Artikel 13 (**)(*****), artikel 16, artikel 17 og artikel 28, stk. 1, artikel 21, artikel 22, stk. 2–4 (**)(*****) og stk. 7, artikel 27, artikel 29 og artikel 30, stk. 1, 2 og 4, forordning (EF) nr. 1453/2001	Sektor: oksekød; mælk; kartofler; sukker; vidjer; ananas, tobak, læggekartofler, cikorie og te
POSEICAN	Artikel 5 (**)(*****), 9 og 14 forordning (EF) nr. 1454/2001	Sektor: oksekød, fåre- og gedekød, kartofler
De Ægæiske Øer	Artikel 6 (**)(*****), 8, 11 og 12 forordning (EØF) nr. 2019/93	Sektor: oksekød; kartofler; oliven; honning
Bomuld	Afsnit IV, kapitel 14, i denne forordning	Arealstøtte

(*) Fra 1. januar 2005 eller senere, hvis artikel 71 finder anvendelse. For 2004 eller senere, hvis artikel 71 finder anvendelse, er de direkte betalinger i bilag VI omfattet af bilag I, med undtagelse af tørret foder og bomuld.
(**) Ved anvendelse af artikel 70.
(***) Ved anvendelse af artikel 66, 67, 68 eller 69a.
(****) Ved anvendelse af artikel 69.
(*****) Ved anvendelse af artikel 71."

2. Bilag II affattes således:

"**BILAG II**
Nationale lofter som omhandlet i artikel 12, stk. 2

mio. EUR

Medlemsstat	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgien	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Danmark	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Tyskland	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Grækenland	45,4	60,6	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7
Spanien	56,9	76,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5
Frankrig	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Irland	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Italien	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Luxembourg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Nederlandene	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Østrig	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugal	10,8	14,6	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2
Finland	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Sverige	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Det Forenede Kongerige	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5"

3. Bilag V affattes således:

"**BILAG V**
Forenelige støtteordninger som omhandlet i artikel 26

Sektor	Retsgrundlag	Bemærkninger
Tørrede druer	Artikel 7, stk. 1 forordning (EF) nr. 2201/96	Arealrelateret støtte
Miljøvenligt landbrug	Afsnit II, kapitel VI (artikel 22–24) og artikel 55, stk. 3 forordning (EF) nr. 1257/1999	Arealrelateret støtte
Skovbrug	Artikel 31 og artikel 55, stk. 3 forordning (EF) nr. 1257/1999	Arealrelateret støtte
Ugunstigt stillede områder og områder med miljørestriktioner	Afsnit II, kapitel V (artikel 13–21) og artikel 55, stk. 3 forordning (EF) nr. 1257/1999	Arealrelateret støtte
Tørret foder	Artikel 10 og 11 forordning (EF) nr. 603/95	Produktionsstøtte
Citrusfrugter til forarbejdning	Artikel 1 forordning (EF) nr. 2202/96	Produktionsstøtte
Tomater til forarbejdning	Artikel 2 forordning (EF) nr. 2201/96	Produktionsstøtte
Vin	Artikel 11–15 forordning (EF) nr. 1493/1999	Omstruktureringsstøtte"

4. I bilag VI tilføjes følgende rækker:

"Bomuld	Stk. 3 i protokol nr. 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse	Støtte gennem betalingen for ikke-egreneret bomuld
Olivenolie	Artikel 5 forordning nr. 136/66/EØF	Produktionsstøtte
Tobak	Artikel 3 forordning (EØF) nr. 2075/92	Produktionsstøtte
Humle	Artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1696/71 Artikel 1 i forordning (EF) nr. 1098/98	Arealstøtte Midlertidig udtagningsstøtte"

5. I bilag VII tilføjes følgende tekst:

"G. Bomuld

Når en landbruger har anmeldt arealer tilsået med bomuld, beregner medlemsstaterne det beløb, der skal inkluderes i referencebeløbet, ved at multiplicere antallet af hektar, afrundet til to decimaler, hvor der blev produceret bomuld, som der blev ydet støtte til i henhold til stk. 3 i protokol nr. 4 om bomuld* i hvert år i referenceperioden, med følgende beløb pr. hektar:

– 795 EUR for Grækenland

– 1 286 EUR for Spanien

– 1 022 EUR for Portugal.

H. Olivenolie

Når en landbruger har modtaget produktionsstøtte for olivenolie, beregnes beløbet ved, at det antal tons, som en sådan betaling blev ydet for i referenceperioden (dvs. henholdsvis i produktionsårene 2000/01, 2001/02 og 2002/03), multipliceres med det tilsvarende enhedsstøttebeløb, udtrykt i EUR/t, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1271/2002[**], (EF) nr. 1221/2003[***] og (EF) nr. 1794/2003[****], og med koefficienten 0,6. Denne koefficient anvendes ikke for landbrugere, hvis gennemsnitlige antal GIS-ha oliven i referenceperioden, eksklusive antallet af GIS-ha oliven svarende til de yderligere træer, der er plantet uden for en godkendt plantningsordning efter den 1. maj 1998, er på under 0,3. Antallet af GIS-ha oliven beregnes efter en fælles metode, som skal fastlægges efter proceduren i artikel 144, stk. 2, og på grundlag af oplysningerne fra det geografiske informationssystem for oliven.

Medlemsstaterne beregner antallet af hektar, der skal indgå i beregningen af enkeltbetalingen, som antallet af GIS-ha oliven, der er fremkommet efter en fælles metode, som skal fastlægges efter proceduren i artikel 144, stk. 2, og på grundlag af oplysningerne fra det geografiske informationssystem for oliven, eksklusive antallet af GIS-ha oliven med yderligere træer, der er plantet uden for en godkendt plantningsordning efter den 1. maj 1998.

I. Råtobak

Når en landbruger har modtaget en tobakspræmie, beregnes referencebeløbet som følger:

Treårsgennemsnittet af det samlede antal kg råtobak, som en sådan betaling er ydet for i referenceperioden, underinddeles i tre mængdegrupper som følger:

– mængder op til 3,5 tons

– mængder over 3,5 tons op til 10 tons

– mængder over 10 tons.

Det beløb, der skal indgå i referencebeløbet, er summen af tre beløb, som er fremkommet ved multiplikation af antallet af kg henhørende under hver mængdegruppe med det vejede treårsgennemsnit af den ydede støtte pr. kg under hensyntagen til den samlede mængde råtobak i alle sortsgrupper. Hvert af disse tre beløb justeres, inden de adderes, med den koefficient, der er fastsat for den pågældende mængdegruppe, nemlig:

– for mængderne på op til 3,5 tons: koefficienten 1,0

– for mængderne på over 3,5 tons op til 10 tons: koefficienten 0,75

– for mængderne over 10 tons: koefficienten 1/6 for kalenderåret 2005, koefficienten 1/3 for kalenderåret 2006 og koefficienten 45 % for kalenderåret 2007 og de efterfølgende kalenderår.

Det antal hektar, der skal indgå i beregningen af enkeltbetalingen, skal svare til det areal, der er anført i de registrerede dyrkningskontrakter, som præmiebetalingen blev ydet for i hvert år i referenceperioden, inden for et basisareal, der fastsættes af Kommissionen på grundlag af det samlede areal, der er meddelt Kommissionen i henhold til bilag I, punkt 1.3, til Kommissionens forordning (EF) nr. 2636/1999[*****].

J. Humle

Når en landbruger har modtaget arealstøtte for humle eller midlertidig udtagningsstøtte, beregner medlemsstaterne de beløb, der skal indgå i referencebeløbet, ved at multiplicere antallet af hektar, afrundet til to decimaler, som der blev ydet betaling for i hvert år i referenceperioden, med et beløb på 480 EUR pr. hektar.

* EFT L 291 af 19.11.1979, s. 174.
** EFT L 184 af 13.7.2002, s. 5.
*** EUT L 170 af 9.7.2003, s. 8.
**** EUT L 262 af 14.10.2003, s. 11.
***** EFT L 323 af 15.12.1999, s. 4."

6. Bilag VIII affattes således:

"**BILAG VIII**
Nationale lofter som omhandlet i artikel 41

mio. EUR

Medlemsstat	2005	2006	2007 og følgende år
Belgien	414	414	532
Danmark	838	838	996
Tyskland	4 506	4 509	5 500
Grækenland	1 839	1 837	1 859
Spanien	4 026	4 032	4 236
Frankrig	7 264	7 262	8 123
Irland	1 136	1 136	1 322
Italien	3 161	3 179	3 550
Luxembourg	27	27	37
Nederlandene	386	386	779
Østrig	614	614	712
Portugal	481	483	551
Finland	467	467	552
Sverige	612	612	729
Det Forenede Kongerige	3 351	3 351	3 869"

2003/0279 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om den fælles markedsordning for olivenolie og spiseoliven og om ændring af forordning (EØF) nr. 827/68

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og artikel 37, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den fælles landbrugspolitik forfølger målene i traktatens artikel 33. For at stabilisere markederne og sikre landbrugssamfundet i sektoren for olivenolie og spiseoliven en rimelig levestandard må der fastsættes bestemmelser om en indkomststøtte til landbrugere for pleje af olivenplantager, om interne markedsforanstaltninger, hvorved priser og leveringsbetingelser kan holdes inden for rimelige rammer, og om aktiviteter, der tager sigte på at påvirke efterspørgslen gennem en forbedring af produkternes kvalitet og af den måde, hvorpå kvaliteten præsenteres for forbrugerne.

(2) Der ydes indkomststøtte til landbrugere for pleje af olivenplantager i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere[6] gennem betalingerne til de enkelte bedrifter og en støtte for pleje af olivenplantager.

(3) Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer[7] bør derfor ophæves og afløses af en ny forordning. Ved denne lejlighed bør en række rådsforordninger i olivenoliesektoren også ophæves, nemlig forordning (EØF) nr. 154/75[8], (EØF) nr. 2754/78[9], (EØF) nr. 3519/83[10], (EØF)

---

6 EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. …/2003 (EUT L …).

7 EFT L 172 af 30.9.1966, s. 3025/66. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001 (EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4).

8 Rådets forordning (EØF) nr. 154/75 af 21. januar 1975 om oprettelse af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer i de olivenproducerende medlemsstater (EFT L 19 af 24.1.1975, s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3788/85 (EFT L 367 af 31.12.1985, s. 1).

nr. 2261/84[11], (EØF) nr. 2262/84[12], (EØF) nr. 3067/85[13], (EØF) nr. 1332/92[14], (EØF) nr. 2159/92[15], (EØF) nr. 3815/92[16], (EF) nr. 1255/96[17], (EF) nr. 1414/97[18], (EF) nr. 1638/98[19] og (EF) nr. 1873/2002[20].

(4) Produktionsåret bør tilpasses til alle olivensorters produktionscyklus og bør af hensyn til samordningen afpasses efter produktionsåret for andre landbrugsprodukter.

(5) Betegnelserne og definitionerne på olivenolie og dermed kategorien er en vigtig faktor i markedsstrukturen, idet de skaber grundlag for fastsættelsen af kvalitetsnormer og giver forbrugerne relevante oplysninger om produktet.

(6) Olivenoliens særlige kendetegn bevirker, at forbrugerne har god grund til at interessere sig for produktet til trods for den høje pris for denne olie i forhold til prisen for andre olier og fedtstoffer. For at undgå svindel med kvaliteten og ægtheden af de produkter, forbrugerne præsenteres for, og eventuelle deraf følgende alvorlige forstyrrelser af markedet er der behov for særlige foranstaltninger for at udvikle og beskytte kvaliteten af oliven og olivenolie.

(7) Pålideligheden af angivelserne på mærkningen bør garanteres ved hjælp af tidssvarende analysemetoder og andre foranstaltninger til bestemmelse af de enkelte olivenoliekategoriers karakteristika.

---

9 Rådets forordning (EØF) nr. 2754/78 af 23. november 1978 om intervention i olivenoliesektoren (EFT L 331 af 28.11.1978, s. 13). Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 2203/90 (EFT L 201 af 31.7.1990, s. 5).

10 Rådets forordning (EØF) nr. 3519/83 af 12. december 1983 om fastsættelse af visse foranstaltninger for sure olier fra raffinering fremstillet af biprodukter fra olivenolie eller olie af presserester af oliven (EFT L 352 af 15.12.1983, s. 2).

11 Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer (EFT L 208 af 3.8.1984, s. 3). Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2366/98 (EFT L 293 af 31.10.1998, s. 50).

12 Rådets forordning (EØF) nr. 2262/84 af 17. juli 1984 om særlige foranstaltninger inden for olivenoliesektoren (EFT L 208 af 3.8.1984, s. 11). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2292/2001 (EFT L 308 af 27.11.2001, s. 1).

13 Rådets forordning (EØF) nr. 3067/85 af 29. oktober 1985 om kriterierne for tilvejebringelse på Fællesskabets marked af vegetabilske olier bestemt til fødevarehjælp (EFT L 290 af 1.11.1985, s. 96).

14 Rådets forordning (EØF) nr. 1332/92 af 18. maj 1992 om indførelse af specifikke foranstaltninger for spiseoliven (EFT L 145 af 27.5.1992, s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2826/2000 (EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2).

15 Rådets forordning (EØF) nr. 2159/92 af 23. juli 1992 om finansiering af udgifterne til oprettelse og ajourføring af fortegnelsen over olivendyrkningsarealer (EFT L 217 af 31.7.1992, s. 8).

16 Rådets forordning (EØF) nr. 3815/92 af 28. december 1992 om anvendelse af den fælles interventionspris for olivenolie i Spanien (EFT L 387 af 31.12.1992, s. 9).

17 Rådets forordning (EF) nr. 1255/96 af 27. juni 1996 om midlertidig suspension af den fælles toldtarifs autonome toldsatser for visse industri- og landbrugsprodukter (EFT L 158 af 29.6.1996, s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1048/2003 (EUT L 161 af 30.6.2003, s. 1).

18 Rådets forordning (EF) nr. 1414/97 af 22. juli 1997 om fastsættelse for produktionsåret 1997/98 af priserne, støtten og tilbageholdelsen for olivenolie samt af den maksimale garantimængde (EFT L 196 af 24.7.1997, s. 4).

19 Rådets forordning (EF) nr. 1638/98 af 20. juli 1998 om ændring af forordning nr. 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (EFT L 210 af 28.7.1998, s. 32). Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001 (EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4).

20 Rådets forordning (EF) nr. 1873/2002 af 14. oktober 2002 om fastsættelse af grænser for EF-finansiering af aktivitetsprogrammerne for godkendte erhvervsorganisationer i olivensektoren som fastsat i forordning (EF) nr. 1638/98 og om fravigelse af forordning nr. 136/66/EØF (EFT L 284 af 22.10.2002, s. 1).

(8) I betragtning af virkningerne af udsving i produktionen og det disponible udbud på verdensmarkedet bør der fastsættes passende foranstaltninger til stabilisering af det indre marked.

(9) Ordningen med støtte til kontrakter om privat oplagring betragtes som et effektivt middel til at regulere udbuddet af olivenolie, idet det virker som et sikkerhedsnet, når der forekommer alvorlige markedsforstyrrelser.

(10) Den indsats, som de erhvervsdrivende i sektoren for olivenolie og spiseoliven yder for at forbedre og sikre kvaliteten af de pågældende produkter og dermed for at udvikle forbrugernes interesse og bevare markedsligevægten, bør fremmes og tilrettelægges ved hjælp af en EF-ordning.

(11) EF-finansiering svarende til den procentdel af den direkte støtte, som medlemsstaterne kan tilbageholde i henhold til artikel 143i, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1782/2003, er påkrævet for at tilskynde godkendte erhvervsorganisationer til at opstille arbejdsprogrammer for forbedring af kvaliteten af produktionen af olivenolie og spiseoliven. Der bør ydes EF-støtte i overensstemmelse med prioriteringen af opgaverne i de pågældende arbejdsprogrammer.

(12) For at overvåge omfanget af samhandelen med olivenolie med tredjelande og med henblik på at opnå en forenkling af de administrative procedurer bør der indføres en ordning med importlicenser med en sikkerhedsstillelse som garanti for, at de transaktioner, som der ansøges om licenser for, gennemføres. Hvis markedsudviklingen gør det påkrævet at følge eksporten af olivenolie fra EF nærmere, bør Kommissionen have tilladelse til at indføre en ordning med eksportlicenser.

(13) EF-markedet for olivenolie og spiseoliven indebærer en samhandelsordning med tredjelande, herunder importafgifter. Samhandelsordningen bør baseres på de forpligtelser, der er indgået som led i internationale aftaler.

(14) Tolden for de fleste af de landbrugsprodukter, der er omfattet af Verdenshandelsorganisationens aftaler (WTO-aftalerne), er fastsat i den fælles toldtarif. Kommissionen bør dog have mulighed for helt eller delvis at suspendere denne told for at sikre en tilfredsstillende forsyning af det indre marked med olivenolie.

(15) For at ordningerne med aktiv og passiv forædling kan fungere efter hensigten, bør der i fornødent omfang åbnes mulighed for at regulere adgangen til disse ordninger eller for, når markedssituationen gør det nødvendigt, helt at forbyde adgangen til dem.

(16) På grund af toldordningen kan alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved EF's ydre grænser undværes. I helt specielle tilfælde kan ordningen for det indre marked og toldordningen dog vise sig at være utilstrækkelige. For at EF's marked i sådanne tilfælde ikke skal være forsvarsløst over for eventuelle forstyrrelser, bør EF have mulighed for hurtigt at kunne træffe alle nødvendige foranstaltninger. Alle sådanne foranstaltninger bør være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af WTO-aftalerne.

(17) Der er risiko for, at et enhedsmarked, som er baseret på fælles priser, ikke fungerer efter hensigten, hvis der ydes statsstøtte. Derfor bør traktatens bestemmelser om statsstøtte gælde for de produkter, der er omfattet af denne fælles markedsordning.

(18) Da det fælles marked for olivenolie og spiseoliven er i konstant udvikling, bør medlemsstaterne og Kommissionen holde hinanden underrettet om denne udvikling.

(19) Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning bør vedtages efter Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[21].

(20) Da det er nødvendigt at kunne løse praktiske og specifikke problemer, bør Kommissionen bemyndiges til i hastetilfælde at træffe de fornødne foranstaltninger.

(21) De udgifter, som medlemsstaternes påføres på grund af de forpligtelser, der følger af denne forordning, bør finansieres af EF efter Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik[22].

(22) De produkter, der indgår i den fælles markedsordning, som blev oprettet ved forordning nr. 136/66/EØF, og som ikke er omfattet af den fælles markedsordning for olivenolie og spiseoliven eller af nogen anden fælles markedsordning, bør optages i Rådets forordning (EØF) nr. 827/68 af 28. juni 1968 om en fælles markedsordning for visse varer, der er anført i bilag II til traktaten[23] –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I
Indledende bestemmelser og kvalitetskrav

Artikel 1

Den fælles markedsordning for olivenolie og spiseoliven omfatter følgende produkter:

	KN-kode	Varebeskrivelse
a)	1509	Olivenolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
	1510 00	Andre olier og fraktioner deraf fremstillet udelukkende af oliven, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede, herunder blandinger af disse olier og fraktioner med olier og fraktioner henhørende under pos. 1509
b)	0709 90 31	Oliven, friske eller kølede, ikke til fremstilling af olie
	0709 90 39	Andre oliven, friske eller kølede
	0710 80 10	Oliven, også kogt i vand eller dampkogte, frosne
	0711 20	Oliven, foreløbigt konserverede f.eks. med svovldioxid, i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedt til umiddelbar fortæring

[21] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
[22] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.
[23] EFT L 151 af 30.6.1968, s. 16. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1272/2002 (EFT L 184 af 13.7.2002, s. 7).

	ex 0712 90 90	Oliven, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedt
	2001 90 65	Oliven, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre
	ex 2004 90 30	Oliven. tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne
	2005 70	Oliven. tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne
c)	1522 00 31 1522 00 39	Restprodukter fra behandling af fedtstoffer eller animalsk voks, med indhold af olie, der har karakter af olivenolie
	2306 90 11 2306 90 19	Oliekager og andre restprodukter fra udvinding af olivenolie

Artikel 2

For produkterne i artikel 1 begynder produktionsåret den 1. juli og slutter den 30. juni det følgende år. Produktionsåret 2004/05 begynder dog den 1. november 2004.

Artikel 3

Denne forordning gælder, uden at de foranstaltninger, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003, derved tilsidesættes.

Artikel 4

1. De betegnelser og definitioner på olivenolie og olie af olivenpresserester, der er fastsat i bilag I, skal anvendes ved afsætning af disse produkter i medlemsstaterne samt i samhandelen mellem medlemsstaterne og med tredjelande.

2. Kun den i punkt 1, litra a) og b), og punkt 3 og 6 i bilag I omhandlede olie kan afsættes i detailleddet.

Kapitel II
Det indre marked

AFDELING 1
AFSÆTNINGSNORMER

Artikel 5

1. For de i artikel 1, litra a) omhandlede produkter kan der fastsættes bestemmelser om afsætningsnormer, der bl.a. vedrører kvalitetsklassificering, emballage og præsentationsform, under hensyntagen til de tekniske krav i forbindelse med produktion og afsætning samt udviklingen i metoderne til bestemmelse af de fysisk-kemiske og organoleptiske egenskaber ved disse produkter.

   Når sådanne normer er fastsat, kan de produkter, de gælder for, kun afsættes efter disse normer.

2. Medlemsstaterne foretager en kontrol af overensstemmelsen af produkter, for hvilke der er fastsat afsætningsnormer, og anvender sanktioner, hvis det er relevant. De

underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet til gennemførelse af dette stykke.

3. Afsætningsnormerne tillige med gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og de analysemetoder, der eventuelt skal anvendes, vedtages efter proceduren i artikel 18, stk. 2.

AFDELING 2
MARKEDSFORSTYRRELSER

Artikel 6

1. Hvis der i nogle regioner af EF opstår alvorlige markedsforstyrrelser, kan der for at regulere markedet efter proceduren i artikel 18, stk. 2 træffes beslutning om at bemyndige organer, der tilbyder tilstrækkelige garantier, og som er godkendt af medlemsstaterne, til at indgå kontrakter om oplagring af den olivenolie, de afsætter.

   De i første afsnit nævnte foranstaltninger kan bl.a. iværksættes, når den konstaterede gennemsnitspris på markedet i en repræsentativ periode er på under:

   – 1 779 EUR/t for ekstra jomfruolie eller

   – 1 710 EUR/t for jomfruolie eller

   – 1 487 EUR/t for bomolie med et syretal på 3, idet beløbet reduceres med 36,70 EUR/t for hver overskydende enhed.

2. Den støtte, der ydes med henblik på opfyldelse af kontrakterne i henhold til stk. 1, kan tildeles ved licitation.

3. Det i stk. 2 nævnte støttebeløb og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig vedrørende mængden, kvaliteten og oplagringsperiodens varighed, fastsættes efter proceduren i artikel 18, stk. 2 på en sådan måde, at støtten får en væsentlig indvirkning på markedet.

AFDELING 3
ERHVERVSORGANISATIONER

Artikel 7

1. I denne forordning forstås ved "erhvervsorganisationer" godkendte producentorganisationer, godkendte brancheorganisationer og andre godkendte erhvervsorganisationer i olivenoliesektoren eller sammenslutninger heraf.

2. I denne afdeling forstås ved "godkendte brancheorganisationer" retlige enheder, der:

   – består af repræsentanter for sektorer, som er knyttet til produktionen af og/eller handelen med og/eller forarbejdningen af de i artikel 1 nævnte produkter

   – er oprettet på initiativ af alle eller nogle af de organisationer eller sammenslutninger, som de er sammensat af

   – er godkendt af den medlemsstat, hvor de udøver deres virksomhed.

Artikel 8

1. De beløb, som medlemsstaterne tilbageholder i henhold til artikel 143i, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1782/2003, skal sikre EF-finansieringen af treårige arbejdsprogrammer, som erhvervsorganisationerne udarbejder inden for et eller flere af følgende områder:

   a) opfølgning og administrativ forvaltning af olivenolie- og spiseolivensektoren og -markedet

   b) miljøforbedrende foranstaltninger i forbindelse med olivendyrkningen

   c) kvalitetsforbedrende foranstaltninger i forbindelse med produktionen af olivenolie og spiseoliven

   d) foranstaltninger vedrørende sporbarhed, certificering og beskyttelse af kvaliteten af olivenolie og spiseoliven, navnlig overvågning af kvaliteten af olivenolie, der sælges til den endelige forbruger, under de nationale administrationers tilsyn

   e) spredning af oplysninger om de aktiviteter, erhvervsorganisationerne gennemfører for at forbedre olivenoliens kvalitet.

2. EF-finansieringen af de i stk. 1 nævnte arbejdsprogrammer svarer højst til den del af støtten, som tilbageholdes af medlemsstaterne. Denne finansiering vedrører de støtteberettigede omkostninger og udgør:

   – op til 100 % for aktiviteterne i de områder, der er nævnt i stk. 1, litra a) og b)

   – op til 100 % for investeringerne i anlægsaktiver og op til 75 % for de andre aktiviteter inden for det område, der er nævnt i stk. 1, litra c)

   – op til 75 % for de arbejdsprogrammer, der gennemføres i mindst tre ikke-producerende medlemsstater eller tredjelande af godkendte erhvervsorganisationer fra mindst to producentmedlemsstater inden for de områder, der er nævnt i stk. 1, litra d) og e), og op til 50 % for de andre aktiviteter inden for disse områder.

   Medlemsstaterne sørger for supplerende finansiering op til 50 % af de omkostninger, der ikke dækkes af EF-finansieringen.

3. Medlemsstaten kontrollerer, om betingelserne for EF-finansiering er overholdt. Med henblik herpå foretager de en revision af arbejdsprogrammerne og gennemfører en kontrolplan i form af en stikprøve, som fastlægges på grundlag af en risikoanalyse og mindst omfatter 30 % af producentorganisationerne samt alle andre erhvervsorganisationer, der modtager EF-finansiering efter denne artikel.

Artikel 9

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2 fastlægges følgende enkeltheder:

a) betingelserne for godkendelse af erhvervsorganisationer og sammenslutninger heraf

b) aktiviteterne, der kan komme i betragtning for programmerne inden for de fem områder, der er nævnt i artikel 8, stk. 1

c) procedurerne for medlemsstaternes godkendelse af programmer

d) foranstaltningerne vedrørende kontrol og sanktioner og revisionen af arbejdsprogrammerne

e) enhver anden foranstaltning, der måtte være nødvendig for gennemførelsen af denne afdeling.

Kapitel III
Samhandel med tredjelande

Artikel 10

1. Ved import til EF af produkter henhørende under KN-kode 1509, 1510 00, 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 og 1522 00 39 skal der fremlægges en importlicens.

   Medlemsstaterne udsteder importlicens til enhver, der ansøger herom, uanset hvor i EF ansøgeren er etableret.

2. Importlicensen er gyldig i hele EF. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen inden for licensens gyldighedsperiode. Sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis importen ikke eller kun delvis gennemføres inden for nævnte periode, undtagen i tilfælde af force majeure.

3. Hvis det er nødvendigt for at kunne følge markedsudviklingen, kan det efter proceduren i artikel 18, stk. 2 besluttes, at de i artikel 1, litra a), nævnte produkter kun kan eksporteres fra EF mod fremlæggelse af en eksportlicens.

4. Licensens gyldighedsperiode og andre gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 18, stk. 2.

Artikel 11

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 kan der, hvis markedsprisen for olivenolie i EF ligger 1,6 gange over gennemsnitspriserne i henhold til artikel 6, stk. 1, andet afsnit, i en periode på mindst tre måneder, for at sikre en tilstrækkelig forsyning af EF-markedet med olivenolie ved import fra tredjelande efter proceduren i artikel 18, stk. 2) træffes beslutning om:

   – helt eller delvis at suspendere anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif for olivenolie og fastlægge bestemmelserne for denne suspension

   – at åbne et kontingent for import af olivenolie med nedsættelse af toldsatserne i den fælles toldtarif og fastlægge bestemmelserne for dette kontingents forvaltning.

   Disse foranstaltninger anvendes i den nødvendige minimumsperiode, som under alle omstændigheder højst må vare indtil udgangen af det pågældende produktionsår.

Artikel 12

1. Ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning, gælder de almindelige regler for fortolkning af den kombinerede nomenklatur og de nærmere regler for dens anvendelse. Den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, indarbejdes i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i bestemmelser, som er vedtaget i henhold til denne forordning, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

   a) opkrævning af afgifter med samme virkning som told

   b) anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 13

I det omfang det er nødvendigt for, at den fælles markedsordning for olivenolie og spiseoliven kan fungere efter hensigten, kan anvendelse af proceduren for aktiv forædling af de i artikel 1, litra a) og b) nævnte produkter helt eller delvis forbydes efter proceduren i artikel 18, stk. 2.

Artikel 14

1. Hvis EF's marked for et eller flere af produkterne i artikel 1 på grund af import eller eksport bliver eller risikerer at blive udsat for alvorlige forstyrrelser, som kan bringe målene i traktatens artikel 33 i fare, kan der træffes relevante foranstaltninger for samhandelen med lande, der ikke er medlemmer af Verdenshandelsorganisationen, indtil forstyrrelsen eller risikoen herfor er ophørt.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation opstår, træffer Kommissionen de fornødne foranstaltninger på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ. Medlemsstaterne underrettes om sådanne foranstaltninger, der straks iværksættes. Hvis Kommissionen modtager en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter modtagelsen.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe de af Kommissionen trufne foranstaltninger for Rådet senest tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning senest en måned efter, at den blev indbragt for det.

4. Bestemmelser, der vedtages i henhold til denne artikel, anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, stk. 2.

Kapitel IV
Almindelige bestemmelser

Artikel 15

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes traktatens artikel 87, 88 og 89 på produktion af og handel med produkterne i artikel 1 i denne forordning.

Artikel 16

Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne for at forhøje prisen for andre vegetabilske olier i forhold til prisen for olivenolie for at sikre en afsætningsmulighed for nationalt fremstillet olivenolie, er uforenelige med anvendelsen af denne forordning.

Artikel 17

Medlemsstaterne og Kommissionen sender hinanden alle de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning og for at opfylde de internationale forpligtelser med hensyn til olivenolie og spiseoliven.

De nærmere regler for fastlæggelse af, hvilke oplysninger der er nødvendige, og for meddelelse og videregivelse af disse oplysninger vedtages efter proceduren i artikel 18, stk. 2.

Artikel 18

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Olivenolie og Spiseoliven, i det følgende benævnt "komitéen".

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

   Det i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum fastsættes til en måned.

3. Komitéen fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 19

Foranstaltninger, der i en hastesituation er både nødvendige og berettigede for at løse praktiske og specifikke problemer, vedtages efter proceduren i artikel 18.

Sådanne foranstaltninger kan fravige visse bestemmelser i denne forordning, men kun i det strengt nødvendige omfang og tidsrum.

Artikel 20

Forordning (EF) nr. 1258/1999 og gennemførelsesbestemmelserne hertil er gældende for medlemsstaternes udgifter i forbindelse med opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af denne forordning.

Kapitel V
Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 21

1. Forordning (EØF) nr. 136/66, (EØF) nr. 154/75, (EØF) nr. 2754/78, (EØF) nr. 3519/83, (EØF) nr. 2261/84, (EØF) nr. 2262/84, (EØF) nr. 3067/85, (EØF) nr. 1332/92, (EØF) nr. 2159/92, (EØF) nr. 3815/92, (EF) nr. 1255/96, (EF) nr. 1414/97, (EF) nr. 1638/98 og (EF) nr. 1873/2002 ophæves.

De bestemmelser, der er nødvendige for at forvalte og kontrollere produktionsstøtten, er dog fortsat gældende med henblik på forvaltning og kontrol af produktionsstøtten vedrørende produktionsårene indtil produktionsåret 2003/04.

2. Der kan vedtages overgangsforanstaltninger efter proceduren i artikel 18, stk. 2.

Artikel 22

Bilaget til forordning (EØF) nr. 827/68 ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 22

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

Den anvendes fra produktionsåret 2004/05.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

BETEGNELSER OG DEFINITIONER PÅ OLIVENOLIE OG OLIE AF OLIVENPRESSERESTER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 4

1. JOMFRUOLIE

Olie, som er udvundet af oliven udelukkende ved mekaniske processer eller andre fysiske processer, der ikke medfører nogen ændring af olien, og som ikke har undergået anden behandling end vask, dekantering, centrifugering og filtrering, men ikke olie, som er udvundet ved hjælp af et opløsningsmiddel eller et hjælpestof med kemisk eller biokemisk virkning eller reesterificering, eller blandinger med olier af anden art.

Disse olier klassificeres og betegnes udelukkende således:

a) **Ekstra jomfruolie**

Jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 0,8 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori.

b) **Jomfruolie**

Jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 2 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori.

c) **Bomolie**

Jomfruolie med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på over 2 g pr. 100 g og/eller de øvrige kendetegn for denne kategori.

2. RAFFINERET OLIVENOLIE

Olivenolie, der er udvundet ved raffinering af jomfruolie, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 0,3 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori.

3. OLIVENOLIE – SAMMENSAT AF RAFFINERET OLIVENOLIE OG JOMFRUOLIE

Olie, der er fremkommet ved sammenstikning af raffineret olivenolie og jomfruolie, bortset fra bomolie, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 1 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori.

4. RÅ OLIE AF OLIVENPRESSERESTER

Olie, der er udvundet af olivenpresserester, som er behandlet med et opløsningsmiddel eller ved fysiske processer, eller som med undtagelse af bestemte kendetegn svarer til bomolie, bortset fra olie udvundet ved reesterificering og blandinger med olier af anden art, og som har de øvrige kendetegn for denne kategori.

5. RAFFINERET OLIE AF OLIVENPRESSERESTER

Olie, der er udvundet ved raffinering af rå olie af olivenpresserester, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 0,3 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori.

6. OLIE AF OLIVENPRESSERESTER

Olie, der er udvundet ved sammenstikning af raffineret olie af olivenpresserester og jomfruolie, bortset fra bomolie, med et indhold af frie fedtsyrer, udtrykt i oliesyre, på højst 1 g pr. 100 g og de øvrige kendetegn for denne kategori.

BILAG II

I bilaget til forordning (EØF) nr. 827/68 foretages følgende ændringer:

1. Efter varebeskrivelsen under KN-kode 1108 20 00 ("– Inulin") indsættes følgende:

"1202 10 90	Jordnødder, ikke ristede eller på anden måde varmebehandlede, med skal, i andre tilfælde end til udsæd
1202 20 00	Jordnødder, ikke ristede eller på anden måde varmebehandlede, også afskallede eller knuste
1203 00 00	Kopra
1206 00 91 ex 1206 00 99	Solsikkefrø, også knuste, i andre tilfælde end til udsæd
1207 10 90	Palmenødder og palmekerner, også knuste, i andre tilfælde end til udsæd
1207 20 90	Bomuldsfrø, også knuste, i andre tilfælde end til udsæd
1207 30 90	Ricinusfrø, også knuste, i andre tilfælde end til udsæd
1207 40 90	Sesamfrø, også knuste, i andre tilfælde end til udsæd
1207 50 90	Sennepsfrø, også knuste, i andre tilfælde end til udsæd
1207 60 90	Saflorfrø, også knuste, i andre tilfælde end til udsæd
1207 91 90	Valmuefrø, også knuste, i andre tilfælde end til udsæd
ex 1207 92 98	Sheafrø (karitefrø), også knuste, i andre tilfælde end til udsæd
1207 99 91	Hampefrø, også knuste, i andre tilfælde end til udsæd
ex 1207 99 98	Andre varer, olieholdige frø og frugter, også knuste, i andre tilfælde end til udsæd
1208	Mel af olieholdige frø og frugter, undtagen sennepsmel"

2. Efter varebeskrivelsen under KN-kode 1503 00 ("Lardstearin, lardolie, oleostearin (pressetalg), oleomargarine og talgolie, ikke emulgeret eller blandet eller på anden måde tilberedt") indsættes følgende:

"1504	Fedtstoffer og olier, udvundet af fisk og havpattedyr, samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1507	Sojabønneolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1508	Jordnøddeolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1511	Palmeolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1512	Solsikkeolie, saflorolie og bomuldsolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1513	Kokosolie (kopraolie), palmekerneolie og babassuolie og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
1514	Rypsolie, rapsolie og sennepsolie samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede
ex 1515	Andre vegetabilske fedtstoffer og olier (undtagen jojobaolie: 1515 90 15) samt fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede

ex 1516	Animalske og vegetabilske fedtstoffer og olier samt fraktioner deraf, helt eller delvis hydrerede, interesterificerede, reesterificerede eller elaidiniserede, også raffinerede, men ikke på anden måde bearbejdede (undtagen hærdet ricinusolie, såkaldt opalvoks: 1516 20 10)
ex 1517	Margarine; spiselige blandinger eller tilberedninger af animalske eller vegetabilske fedtstoffer og olier eller af fraktioner af forskellige fedtstoffer og olier fra dette kapitel, undtagen spiselige fedtstoffer og olier eller fraktioner deraf henhørende under pos. 1516, med undtagelse af pos. 1517 10 10, 1517 90 10 og 1517 90 93
1518 00 31 1518 00 39	Blandinger af vegetabilsk olie, til teknisk eller industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler
1522 00 91	Oliefod og sæbefod (soap-stock), restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk og vegetabilsk voks, undtagen varer med indhold af olie, der har karakter af olivenolie
1522 00 99	Andre varer af restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk og vegetabilsk voks, undtagen varer med indhold af olie, der har karakter af olivenolie"

3. Efter varebeskrivelsen under KN-kode 2302 50 00 ("– Af bælgfrugter") indsættes følgende:

"2304 00 00	Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af sojaolie, også formalede eller i form af piller (pellets)
2305 00 00	Oliekager og andre faste restprodukter fra udvinding af jordnøddeolie, også formalede eller i form af piller (pellets)"

FINANSIERINGSOVERSIGT

1.	BUDGETPOST: B1-12, B1-141, B1-17, B1-181, B1-40			BEVILLINGER: 8906 mio. EUR	
2.	FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, Rådets forordning om den fælles markedsordning for olivenolie og spiseoliven				
3.	RETSGRUNDLAG: Traktatens artikel 37 Stk. 6 i protokol nr. 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse.				
4.	FORANSTALTNINGENS FORMÅL: At forfølge de grundlæggende mål i reformen af den fælles landbrugspolitik og navnlig at støtte en bæredygtig udvikling.				
5.	FINANSIELLE VIRKNINGER	12-MÅNEDERS PERIODE (mio. EUR)	INDEVÆRENDE REGNSKABS ÅR 2003 (mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABS-ÅR 2004 (mio. EUR)	
5.0	UDGIFTER, SOM AFHOLDES OVER: – EF-BUDGETTET B1 – afsnit 1 B1 – afsnit 4 (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) – NATIONALE BUDGETTER – AF ANDRE	 –421 308	 – –	 – –	
5.1	INDTÆGTER – EU'S EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) – NATIONALE KILDER	–	–	–	
		2005	2006	2007	2008 ff.
5.0.1	UDGIFTSOVERSLAG B1 – afsnit 1 B1 – afsnit 4	 – –	 –314 201	 –363 250	 –421 308
5.1.1	INDTÆGTSOVERSLAG	–	–	–	–
5.2	BEREGNINGSMÅDE: Se bilaget				
6.0	ER FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL?				~~JA / NEJ~~
6.1	ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ DET LØBENDE BUDGET?				~~JA / NEJ~~
6.2	ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?				~~JA / NEJ~~
6.3	BEVILLINGER TIL OPFØRELSE PÅ KOMMENDE BUDGETTER?				JA / ~~NEJ~~

BEMÆRKNINGER:

– I tallene er der ikke taget hensyn til virkningen af gradueringen

– forslaget har ingen indvirkning på de administrative udgifter

– der er foretaget en konsekvensvurdering for tobakssektoren.

I. Anslåede udgifter i forbindelse med forslaget

	2006	2007	2008	2009	2010	2011 ff.
A. Afkoblet støtte						
1. Bomuld	417,3	417,3	417,3	417,3	417,3	417,3
2. Olivenolie	1429,7	1429,7	1429,7	1429,7	1429,7	1429,7
3. Humle	11,2	11,2	11,2	11,2	11,2	11,2
4. Tobak	674,1	718,5	749,6	749,6	749,6	749,6
B. Koblet støtte						
1. Bomuld	278,5	278,5	278,5	278,5	278,5	278,5
bomuld – brancheorganisationer	4,3	4,3	4,3	4,3	4,3	4,3
2. Olivenolie	901,3	901,3	901,3	901,3	901,3	901,3
3. Tobak	177,7	88,9	0	0	0	0
heraf den gamle tobaksfond	*7,1*	*4,4*				
C. Markedsforanstaltninger						
1. Olivenolie: privat oplagring	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0
2. Tobak – kvoteopkøb	p.m.	p.m.	p.m.	–	–	–
3. Tobak – omstruktureringsfond (gamle ordning)	5,0	p.m.	p.m.	–	–	–
I ALT B1 - 1	**3909,1**	**3859,7**	**3801,9**	**3801,9**	**3801,9**	**3801,9**

D. Overførsel landdistriktsudvikling (1B)						
1. Bomuld	102,9	102,9	102,9	102,9	102,9	102,9
2. Tobak	97,8	147,2	205,0	205,0	205,0	205,0
I alt B1 - 4	**200,7**	**250,1**	**307,9**	**307,9**	**307,9**	**307,9**

Det nye forslag i alt	2006	2007	2008	2009	2010	2011 ff.
I ALT A+B+C+D						
1. Bomuld	803	803	803	803	803	803
2. Olivenolie	2341	2341	2341	2341	2341	2341
3. Humle	11	11	11	11	11	11
4. Tobak	955	955	955	955	955	955
I ALT	**4110**	**4110**	**4110**	**4110**	**4110**	**4110**

II. Anslåede udgifter efter de nuværende ordninger (i overensstemmelse med udgiftsoverslagene i bilag I til dokument KOM(2002) 394 endelig)	2006	2007	2008	2009	2010	2011 ff.
1. Bomuld	854	854	854	854	854	854
2. Olivenolie	2384	2384	2384	2384	2384	2384
3. Humle	12	12	12	12	12	12
4. Tobak	973	973	973	973	973	973
I ALT	**4223**	**4223**	**4223**	**4223**	**4223**	**4223**

III. Foranstaltningens virkning (I – II) [1]	2006	2007	2008	2009	2010	2011 ff.
1. Bomuld	-51	-51	-51	-51	-51	-51
2. Olivenolie	-43	-43	-43	-43	-43	-43
3. Humle	-1	-1	-1	-1	-1	-1
4. Tobak	-18	-18	-18	-18	-18	-18
I ALT	**-113**	**-113**	**-113**	**-113**	**-113**	**-113**
– heraf B1 - 1	-314	-363	-421	-421	-421	-421
– heraf B1 - 4	201	250	308	308	308	308

[1] Forskellen mellem det nye forslag og overslagene over udgifterne efter de nuværende ordninger (i overensstemmelse med udgiftsoverslagene i bilag I til dokument KOM(2002) 394 endelig).